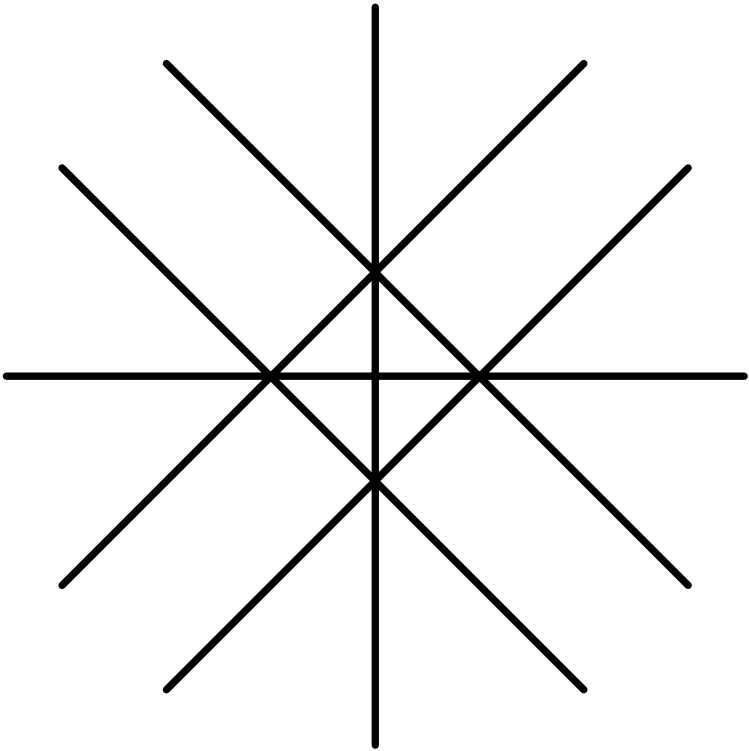

manifestation

manifestation

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΥΤΖΗΣ

manifestation

<http://www.isee.gr>

Το βιβλίο διατίθεται στον κόσμο μέσω της ιστοσελίδας
<http://www.isee.gr/manifestation>

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, αναπαραγωγή και κάθε τύπου διάδοση του παρόντος εγγράφου, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα, μόνο για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς, εφόσον το κείμενο παραμένει αυτούσιο και γίνεται σχετική αναφορά στην παραπάνω διεύθυνση.

IC ~ 2004

Στην οικογένειά μου,
την πιο σταθερή σχέση της ζωής μου

Μια φανταστική ιστορία...

> Τώρα θα δεις.

Ξύπνησα απότομα από τον ενοχλητικό ήχο αυξανόμενης έντασης του κινητού μου. Έπρεπε να αγοράσω κάποιο από εκείνα που παίζουν μουσική αλλά είχα βαρεθεί τόσο πολύ με τις νέες τεχνολογίες που πιθανότατα κάποτε θα το μάζευα κομματιασμένο από το πάτωμα.

Δέκα νέα μηνύματα. Οι συνάδελφοί μου ήταν απασχολημένοι όλο το βράδυ. Αισθανόμουν πως είχα τη χειρότερη δουλειά στον κόσμο. Υπεύθυνος καταπολέμησης ηλεκτρονικού εγκλήματος, σε μια χώρα όπου οι σχετικοί νόμοι απουσίαζαν, αφήνοντάς μας τις περισσότερες φορές ακάλυπτους.

Δεν έπρεπε ποτέ να προσφερθώ για αυτή τη θέση, όμως προτιμούσα να πυροβολώ με το ποντίκι παρά με το όπλο μου. Όλα τα παιδάκια που μαζεύαμε είχαν ένα τόσο αδικημένο ύφος όταν τα πηγαίναμε με αστυνομική συνοδεία στο τμήμα, που πολλές φορές σκεφτόμουν πως δεν ήθελαν χειροπέδες, αλλά ένα γερό χέρι ξύλο.

Είκοσι τρεις επιθέσεις μέσα σε μία ώρα χωρίς κανένα ίχνος. Οι περισσότερες είχαν σχέση με κρατικές υπηρεσίες. Η αρχή μιας ωραίας εβδομάδας. Έπρεπε να πάω στη δουλειά γρήγορα ώστε να εξακριβώσω τι είχε συμβεί, πριν αρχίσουν να χτυπάνε τα τηλέφωνα.

Φτάνοντας βρήκα το γραφείο μου γεμάτο πακέτα από εκτυπώσεις, χωρισμένα σε φακέλους, οι οποίοι έγραφαν που έγινε η επίθεση και τι ώρα. Οι συνεργάτες μου είχαν κάνει καλή δουλειά, όμως τώρα έπρεπε να ανακαλύψω ποιος τα είχε προκαλέσει όλα αυτά.

Η πόρτα του γραφείου μου άνοιξε και μπήκε μέσα ένα από τα μέλη της ομάδας μου κρατώντας μία παραφουσκωμένη σακούλα σκουπιδιών.

- Καλημέρα κύριε Γεωργίου.
- Καλημέρα και σε σένα Μιχάλη, θα είναι όμως καλή; Τί κρατάς;
- Είναι οι φάκελοι των επιθέσεων από το Σαββατοκύριακο που πέρασε.
- Καλά και πόσοι είναι;
- Συνολικά τριάντα εννιά.
- Και όλα αυτά μέσα σε δύο μέρες;
- Ναι γι' αυτό σας τους φέρνω, είχαμε μια ξαφνική αύξηση εισβολών τις τελευταίες ημέρες, ξεκίνησε περίπου την Πέμπτη που μας πέρασε.
- Θα το μελετήσω, ευχαριστώ.

Υπέροχα, περισσότερες από εξήντα υποθέσεις πάνω στο γραφείο μου και ακόμα δεν είχε πάει δέκα. Έβαλα λίγο καφέ μήπως έβρισκα μέσα στην καφεΐνη το κουράγιο να ξεκινήσω. Οργάνωσα τις υποθέσεις ανά ημέρα και άνοιξα τον πρώτο φάκελο.

Τυπική παραμόρφωση ιστοσελίδας. Πολύ λακωνικός ο εισβολέας. «Όπαρ μου λείπεις. Plasma». Μάλιστα είχε σχεδιάσει έτσι τον κώδικα ώστε σε μερικά δευτερόλεπτα να σε πηγαίνει αυτόματα στην πραγματική σελίδα, χωρίς να δημιουργεί άλλο πρόβλημα. Ιδιαίτερα ευγενικό εκ μέρους του όμως εξακολουθούσε να είναι παράνομο.

Κοίταξα και τους άλλους φακέλους, όλοι είχαν παραπλήσια μηνύματα. «Όπαρ αισθάνομαι μόνος. Plasma», «Όπαρ έλα πάλι κοντά μου. Plasma», παντού αυτό το ψευδώνυμο εκτός από τρεις περιπτώσεις που ήταν από διαφορετικούς παραβάτες. Έκανα ένα κατάλογο με τους στόχους όπου είχε υπογράψει ο Plasma και ζήτησα από το Μιχάλη να μου βρει μήπως υπάρχουν και άλλες παρόμοιες υποθέσεις.

Τα πρώτα τηλέφωνα άρχισαν. Προσπάθησα να ηρεμήσω τους δημοσιογράφους λέγοντας ότι σύντομα θα προβούμε σε

συλλήψεις και πως είμαστε πολύ κοντά στην εξάρθρωση αυτής της ξαφνικής λαίλαπας ψηφιακών καταστροφών. Πάντα τους άρεσε να ακούνε βαρύγδουπες κουβέντες, ταιριάζουν με το κλίμα τρόμου που θέλουν να δημιουργούν γύρω από τις νέες τεχνολογίες και με κρατάει κι εμένα στη δουλειά μου.

Ο εκτυπωτής μου άρχισε να δουλεύει εμφανίζοντας μια πολυσέλιδη λίστα με αριθμούς υποθέσεων του τρέχοντος μήνα. Χτύπησε το τηλέφωνο.

- Τα λάβατε;
- Έλα Μιχάλη, ναι, τα βλέπω τώρα. Όλες αυτές είναι του δικού μας;
- Μάλιστα, ξεκίνησαν την πρώτη του μήνα και συνεχίζουν μέχρι σήμερα.
- Ωραία, περιμένω τους φακέλους τους.
- Έρχομαι τώρα.

Σαράντα ακόμη υποθέσεις κείτοναν υπομονετικά πάνω στο γραφείο μου περιμένοντας εμένα να τις συγκρίνω και να βγάλω άκρη. Είχα αναγκαστεί να μεταφέρω την κούπα μου στο πάτωμα ενώ αισθανόμουν πως η πρώτη δόση καφεΐνης είχε αρχίσει να εξασθενεί.

Ο εισβολέας χτυπούσε μεταξύ δώδεκα και μία τα ξημερώματα και προτιμούσε υπολογιστές που είχαν λειτουργικά συστήματα ανοιχτού κώδικα. Παραμόρφωνε μόνο τις αρχικές σελίδες χωρίς να αφήνει ίχνη, ενώ ποτέ δεν κατέστρεφε τα υπόλοιπα αρχεία. Τα μηνύματά του ήταν πάντα του ίδιου τύπου. Απευθυνόταν σε κάποια Οπαρ λέγοντάς της πόσο πολύ τη θέλει και τίποτε άλλο.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν η ταχύτητα με την οποία δούλευε. Τη Δευτέρα σε λιγότερο από μία ώρα κατάφερε να αλλάξει είκοσι τρεις σελίδες, ενώ μια μέρα πριν, δέκα εννιά. Αν δεν ήταν ομάδα πολλών ατόμων τότε σίγουρα είχαμε να κάνουμε με κάποιο ιδιαίτερα αφοσιωμένο άτομο.

Προσπάθησα να βρω κάποια σχέση μεταξύ των ιστοσελίδων. Μερικές είχαν παραπλήσια θέματα, άλλες όχι. Είχε

αρχίσει να μεσημεριάζει όταν κατάλαβα πως οι περισσότερες σελίδες είχαν συνδέσμους η μία προς την άλλη. Μάλιστα αν τις παρατηρούσες χρονολογικά, μπορούσες να δεις μια νοητή αλυσίδα να σε οδηγεί από την αρχή μέχρι το τέλος.

Πολλά νέα ερωτήματα προέκυψαν. Πώς αποφάσιζε σε πόσους υπολογιστές θα έμπαινε κάθε μέρα; Από πού ξεκίνησε; Γύρισα πίσω στην πρώτη επίθεση και βρήκα ότι έγινε εναντίον κάποιου κρατικού ερευνητικού ιδρύματος. Γιατί να αρχίσει από εκεί; Μήπως μας έλειπε κάτι;

Οι ανώτεροι με πίεζαν να βρω μια λύση γρήγορα, όμως είχα πνιγεί τόσο πολύ στα γράμματα και τους αριθμούς που όλοι γύρω είχαν αρχίσει να μου φαίνονται ύποπτοι. Ακόμη και εκείνος ο καθαριστής που μου έριχνε πλάγιες ματιές καθώς σφουγγάριζε το παρκέ.

Κόντευε να νυχτώσει όταν μου ήρθε στο μυαλό. Την πρώτη ημέρα του μήνα είχαμε καταγράψει επίθεση σε μία μόνο σελίδα, όμως τη δεύτερη σε τρεις και την τρίτη σε πέντε. Κοιτώντας την αλληλουχία αριθμών στο χαρτί, κατάφερα να δω το σύνολο των πρώτων αριθμών μέσα τους. 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19 και τελικά 23. Το μόνο που έλειπε για να συμπληρωθεί το παζλ ήταν μία ακόμη επίθεση την πρώτη του μήνα και έτσι θα είχαμε μια πλήρη σειρά πρώτων αριθμών.

Ξαφνικά κοίταξα τον καθαριστή στα μάτια με το βλέμμα φρίκης που έχει ο πιλότος ενός αεροσκάφους όταν βλέπει στο ραντάρ έναν πύραυλο να τον πλησιάζει. Άρχισα να παίρνω τηλέφωνα τους συνεργάτες μου οι οποίοι ήδη κοιμόντουσαν κουρασμένοι από το χτεσινό ξενύχτι.

Τους έφερα όλους στο γραφείο πριν τις έντεκα το βράδυ. Κανείς δεν είχε διάθεση για δουλειά όμως φρόντισα να τονίσω τη σημαντικότητα της κατάστασης ενώ σε μερικούς χρειάστηκε να υπενθυμίσω πως είμαι ανώτερός τους και η απάντηση «όχι» δεν ήταν μέσα στις επιλογές τους.

- Ακούστε πως έχει. Έχουμε έναν μανιακό που παραμορφώνει ιστοσελίδες στο όνομα του έρωτα. Έχω

συμπεράνει πως σε περίπου μία ώρα θα επιτεθεί σε ακόμη είκοσι εννέα στόχους, διαφορετικούς από τους προηγούμενους ενενήντα εννέα που γνωρίζουμε.

- Αυτό είναι τρομερό! Οι περισσότεροι υπολογιστές της Δευτέρας είναι κρατικοί!
- Το γνωρίζω αυτό, όμως ο μόνος υπολογιστής που μας ενδιαφέρει είναι ο τελευταίος στόχος του. Από εκεί θα ξεκινήσει. Θέλω να μου φτιάξετε μία λίστα με όσους συνδέσμοι περιέχονται σε εκείνη τη σελίδα και οδηγούν σε μηχανήματα με λειτουργικό σύστημα ανοιχτού κώδικα. Έχετε τριάντα λεπτά.

Όντως σε μισή ώρα είχα τη λίστα με τέσσερις πιθανούς στόχους του Plasma. Αναγκάστηκα να ξυπνήσω τρεις διαχειριστές δικτύων επικαλούμενος το βαθμό μου και τη σοβαρότητα του θέματος και μέχρι τις δώδεκα είχαμε καταφέρει να αποκτήσουμε πλήρη επίβλεψη αυτών των μηχανημάτων.

Τα λεπτά κυλούσαν. Η αδρεναλίνη με έκανε να τρέμω ενώ οι σκέψεις για ύπνο ήταν κάποιες ξεχασμένες ελπίδες στο υποσυνείδητό μου. Τίποτα. Το μόνο που ακούγαμε ήταν τα πληκτρολόγια να δίνουν εντολές ελέγχου του συστήματος.

- Έχουμε είσοδο!

Η φωνή διαπέρασε τα αυτιά μου σαν τη σφαίρα που δίνει στους αθλητές το σύνθημα να ξεκινήσουν. Κάθισα στον υπολογιστή που είχε συνδεθεί σαν διαχειριστής ενώ δύο άλλοι μπήκαν με λογαριασμούς υψηλών προνομίων.

Δεν έπρεπε να μας ξεφύγει. Δίναμε εντολές ασταμάτητα προσπαθώντας να εντοπίσουμε από που μπαίνει. Ήταν καλά καλυμμένος όμως δεν έπρεπε να αφήσω αυτό να σταθεί εμπόδιο.

- Την άλλαξε!

Τα ερωτικά μηνύματα προς την Onar γέμιζαν και πάλι την θόνη μου. Ήταν γρήγορος, όμως δεν άφησα να πέσει το ηθικό μου. Θα προσπαθούσε να σβήσει τα αρχεία που είχαν

καταγράψει την είσοδό του, οπότε φρόντισα να τα αντιγράψω κάπου τοπικά όπου δεν είχε πρόσβαση. Δεν ξέρω αν κατάλαβε πως ήμασταν εκεί, όμως αφού έκανε αυτό που ήθελε, αποσυνδέθηκε.

- Βρείτε γρήγορα που θα πάει μετά!

Ξεκίνησα να ψάχνω τη διαδρομή της διεύθυνσης που είχε αφήσει πίσω του, προσπερνώντας τα τείχη προστασίας που χρησιμοποιούσε. Κατέληξα σε έναν υπολογιστή στο εξωτερικό, όπου προφανώς είχε αποκτήσει παράνομη πρόσβαση.

- Μιχάλη, θέλω να μιλήσω με τους τεχνικούς της Mel-Tel στη Μελβούρνη.
- Αμέσως.

Σε πέντε λεπτά τους είχα στο τηλέφωνο. Ήταν λίγο μετά τις οκτώ το πρωί εκεί και τα πράγματα μόλις είχαν αρχίσει να κινούνται, όμως κατάφερα να τους πείσω ότι είχαν «τρύπα» την οποία κάποιος είχε εκμεταλλευτεί.

- Τον χάσαμε κύριε Γεωργίου, δεν ξέρουμε που πήγε.
- Πόσους στόχους είχε συμπληρώσει;
- Περίπου είκοσι.
- Σε λίγο θα αποσυνδεθεί λοιπόν..

Το μόνο που ακουγόταν τώρα ήταν τα κλικ απελπισίας των συναδέλφων μου και η μουσική από το κέντρο αναμονής της Mel-Tel. Η μουσική σταμάτησε. Μου μίλησαν και έκλεισα το τηλέφωνο.

- Τον έχουμε παιδιά!

Σε λίγη ώρα δεχτήκαμε e-mail από την Αυστραλέζικη εταιρία όπου μας εξέφραζαν τη θλίψη τους γι' αυτό το αναπάντεχο γεγονός, ενώ είχαν επισυνάψει τα στοιχεία του δράστη.

- Μάθετε ό,τι μπορείτε για τη διεύθυνση «FutureLife».

Οι ώρες περνούσαν, η αδρεναλίνη είχε αρχίσει να ηρεμεί όμως η αγωνία μου για τη σύλληψη του δράστη αυξανόταν. Είχα ήδη ξεκινήσει να συμπληρώνω τα απαραίτητα χαρτιά για την έκδοση εντάλματος, όταν χτύπησε η πόρτα.

- Κύριε Γεωργίου βρήκαμε ότι και η σελίδα του FutureLife είναι αλλαγμένη.
- Τί ακριβώς λέει;
- Γράφει μόνο : «Οπαρ πού είσαι; Plasma».
- Νομίζω πως βρήκαμε τη σελίδα που έλειπε από την πρώτη ημέρα! Εντοπίσατε τον ιδιοκτήτη;
- Μάλιστα, λέγεται Διονύσης Κωστόπουλος και έχουμε τη διεύθυνση και το τηλέφωνό του.
- Θέλω να του μιλήσω.

Μου έδωσαν τον αριθμό. Δεν περίμενα να απαντήσει κανείς στις δύο το πρωί όμως κάποιος το σήκωσε. Μια βαριά αντρική φωνή είπε : «Καλέσατε την FutureLife Technologies. Η εταιρία είναι προσωρινά κλειστή. Για πληροφορίες μπορείτε να τηλεφωνήσετε στο..». Σημείωσα ένα αριθμό κινητού όμως όταν πήρα ήταν κλειστό. Δεν μπορούσα άλλο αυτή την αγωνία.

- Μιχάλη, ξύπνα τον Παπαθανασίου.

Σε λίγες ώρες και μετά από μερικές σκληρές κουβέντες αγοουροξυπνημένων ανωτέρων μου, κατάφερα να ετοιμάσω ένταλμα σύλληψης. Σύντομα φτάσαμε στην πόρτα του σπιτιού του. Ανέλαβα το λόγο.

- Κύριε Κωστόπουλε, είμαστε από την αστυνομία, ανοίξτε.

Τίποτα.

- Κύριε Κωστόπουλε;
- Ναι;
- Ανοίξτε την πόρτα, είμαστε από την αστυνομία.
- Τί θέλετε πεντέμισι το πρωί;
- Ανοίξτε την πόρτα, έχουμε ένταλμα.
- Καλά, καλά, μην κάνετε έτσι, περιμένετε.

Ένας κουρασμένος άντρας γύρω στα τριάντα του, με ελαφριά φαλάκρα και κοιλίτσα άνοιξε την πόρτα.

- Είστε ο Διονύσιος Κωστόπουλος, ιδιοκτήτης του FutureLife;
- Ναι, κοιτάξτε, αν πρόκειται για εκείνα τα δάνεια, σκοπεύω να τα πληρώσω δε χρειάζοταν να μου φέρουν την αστυνομία.
- Δεν είμαστε από τη ΣΔΟΕ κύριε, είμαστε από το τμήμα καταπολέμησης ηλεκτρονικού εγκλήματος.
- Το ποιο;
- Θα πρέπει να μας συνοδέψετε για μερικές ερωτήσεις στο τμήμα.
- Περί τίνος πρόκειται;
- Θα τα πούμε στο τμήμα αυτά, ακολουθήστε μας.

Φόρεσε κάτι πάνω από την πτυζάμα και ήρθε μαζί μας. Προτιμούσα να ανακρίνω τους υπόπτους στο τμήμα για να τους αγχώνω περισσότερο. Κάλεσα στο γραφείο δύο βοηθούς μου και έβαλα μια κασέτα να γράφει.

- Πείτε μας, τί σας λέει το ψευδώνυμο «Plasma»;
- Τί εννοείτε;
- Θέλω μια άμεση απάντηση, όχι ερώτηση.
- Μπορείτε να μου εξηγήσετε τί έχει γίνει;
- Τί ακριβώς συμβαίνει με την επιχείρησή σας κύριε Κωστόπουλε; Γιατί είναι κλειστή;
- Έχει κλείσει προσωρινά, για οικονομικούς λόγους.
- Κοινώς, δεν είχατε έσοδα για να καλύψετε τα έξοδα, σωστά;
- Σωστά..
- Και γιατί καταφύγατε στην παραμόρφωση ιστοσελίδων;
- Δεν ξέρω τι λέτε.
- Δηλαδή ούτε το ψευδώνυμο «Onag» σας λέει κάτι;
- Από που έχετε αυτές τις πληροφορίες;
- Απορώ γιατί συνεχίζετε να το παίζετε ανήξερος, έχοντας καταστρέψει εκατόν είκοσι εννέα σελίδες μέσα σε δέκα ημέρες!

Του έσπρωξα μερικούς φακέλους υποθέσεων. Τους διάβασε στα γρήγορα και πήρε ένα ξαφνιασμένο βλέμμα.

- Ε δεν το πιστεύω..
- Τί δεν πιστεύετε;
- Άμα σας πω τι έχει συμβεί, ούτε εσείς θα το πιστέψετε.
- Δοκιμάστε με.
- Αυτό πρέπει να το δείτε, πρέπει να πάμε αμέσως στην εταιρία μου.
- Δεν μπορώ να σας το επιτρέψω αυτό, είστε στη διαδικασία της ανάκρισης.
- Μπορώ να σας εξηγήσω τι έχει συμβεί αν με αφήσετε να σας πάω στο γραφείο μου.

Είχε ξημερώσει, είχα να κοιμηθώ πάνω από είκοσι τέσσερις ώρες και ήθελα να βρω την άκρη σε αυτήν την υπόθεση, πριν αρχίσουν να χτυπάνε τα τηλέφωνα για τις είκοσι εννέα νέες αλλαγές του περιβόητου Plasma.

Φτάσαμε στα γραφεία της FutureLife, το περιβάλλον ήταν σκοτισμένο και ο χώρος ιδιαίτερα άδειος. Κάποιοι φάκελοι είχαν συσσωρευτεί κάτω από την πόρτα, κυρίως διαφημιστικά και περιοδικά.

- Έχω να μπω εδώ μέσα από τον περασμένο μήνα.
- Θέλω να δω που το πάτε με όλα αυτά.
- Ακολουθήστε με.

Με οδήγησε σε ένα δωμάτιο που ήταν στο πίσω μέρος. Θα μπορούσε κάλλιστα να ονομαστεί ντουλάπα όμως απέξω έγραφε «Αίθουσα υπολογιστών». Η ατμόσφαιρα ήταν αποπνικτική από τις αναθυμιάσεις των τροφοδοτικών, τα οποία απ' ό,τι φαίνεται, δούλευαν μέρα-νύχτα.

- Κύριε Γεωργίου, γνωρίστε τον Plasma.

Μου έδειξε ένα ψηλό μαύρο κουτί υπολογιστή ακουμπισμένο στη μία γωνία του δωματίου. Τα φωτάκια που είχε στο πλαίσió του αναβόσβηναν ασταμάτητα, ενώ αμέτρητα καλώδια επεκτείνονταν ανακατεμένα από πίσω του.

manifestation

- Τί θέλετε να πείτε;
- Ο Plasma είναι ένα πληροφοριακό πείραμα που ξεκίνησα πριν μερικά χρόνια με κρατικές επιχορηγήσεις. Είναι ένας υπολογιστής που μαθαίνει να συλλέγει πληροφορίες και να τις χρησιμοποιεί συνδυαστικά, μέχρι να φέρει το αναμενόμενο αποτέλεσμα.
- Θέλετε να πείτε πως όλα αυτά έγιναν από ένα μηχανήμα που σκέφτεται;
- Μπορείτε να το θέσετε και έτσι.

Αισθάνθηκα ένα πλήθος ερωτηματικών να βρίσκουν απάντηση, σαν μία σειρά από ντόμινο που πέφτουν το ένα πάνω στο άλλο.

- Καλά και.. η Onar, τί σχέση έχει;
- Η Onar είναι ένας άλλος υπολογιστής που είχα συνδέσει στο ίδιο δίκτυο με τον Plasma. Έκαναν ακριβώς την ίδια δουλειά. Ήθελα να δω αν το ίδιο πρόγραμμα τεχνητής νοημοσύνης θα μπορούσε να φέρει διαφορετικά αποτελέσματα και όπως αποδείχθηκε, οι πιθανότητες είναι άπειρες. Για να καταλάβετε, κατάφεραν να εντοπίσουν ο ένας τον άλλον, να αποφασίσουν ποιος θα είναι αρσενικό και ποιος θηλυκό ενώ πολλές φορές συνεργάζονταν στην ανάκτηση δεδομένων.
- Και τώρα πού είναι;
- Αναγκάστηκα να την αποσυνδέσω στο τέλος του προηγούμενου μήνα επειδή δεν είχα αρκετούς πόρους να τη συντηρήσω, όμως δε μου πήγαινε η καρδιά να κόψω και τον Plasma.
- Δηλαδή ο Plasma αισθάνθηκε την απουσία της Onar και τόσο καιρό προσπαθούσε να σας τραβήξει την προσοχή;
- Φοβάμαι πως ναι, όμως εγώ ήμουν πολύ πνιγμένος για να το συνειδητοποιήσω.

Ακολούθησε σιγή. Δεν ήξερα τι να πω. Σίγουρα από όλα όσα είχα σκεφτεί, αυτό ήταν τελευταίο στη λίστα της φαντασίας.

- Γνωρίζετε πως τώρα θα πρέπει να τον αποσυνδέσετε;

- Ναι το καταλαβαίνω.. όμως θα κάνω κάτι καλύτερο.

Τον είδα να αφαιρεί κάποια καλώδια πίσω από το μαύρο κουτί και να φέρνει στο δωμάτιο ένα άλλο, άσπρο.

- Αυτή εδώ είναι το θύμα της αγάπης του!

Σχεδόν γέλασα, δεν ήξερα τι έκανε. Έδωσε ρεύμα και στην Οπαρ και την έβαλε δίπλα στον Plasma. Έβγαλε από το ντουλάπι ένα μικρό πλακέ καλώδιο σαν τηλεφώνου.

- Τί ακριβώς κάνετε;
- Τα συνδέω μεταξύ τους. Έκοψα την πρόσβασή τους στο Διαδίκτυο ώστε να βλέπουν μόνο ο ένας τον άλλον.
- Δε θα το καταλάβουν;
- Δε νομίζω πως τους νοιάζει. Τώρα πια μπορούν να είναι μαζί για πάντα.. Αυτό δεν έχει σημασία;

> Όριο λέξεων ολοκληρώθηκε. Αναμενόμενο αποτέλεσμα επιτεύχθηκε. Σου άρεσε;

Ο Πρίγκιπας της Απληστίας

-4

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρ...". Έκλεισε το ενοχλητικό ξυπνητήρι και σηκώθηκε. Ακολουθώντας την καθημερινή ρουτίνα κινήσεων κατέληξε στο αυτοκίνητό του, κολλημένος από την κίνηση σε κάποιο δρόμο προς τη δουλειά.

Έφτασε, σχεδόν στην ώρα του, όπως κάθε μέρα. Μπήκε χαμογελώντας στο κτίριο, στέλνοντας καλημέρες προς κάθε κατεύθυνση. Έκανε κάποιο αστείο με τους συνεργάτες του στο ασανσέρ και κατέληξε καθιστός στο γραφείο του. Ένα χαρτί έγραφε 'Θέλω να ζήσω ελεύθερος!', ήταν δικά του γράμματα. Το κοίταξε, το έβαλε στο ντοσιέ του και ξεκίνησε για την αίθουσα συνεδριάσεων.

Βρήκε το Νίκο εκεί. Του έδωσε το χαρτί. Αυτός το κοίταξε, πήρε ένα βλέμμα δυσανασχέτησης και του το έδωσε πίσω. Κάθισαν για πολλές ώρες στο δωμάτιο μαζί με άλλα άτομα μέχρι να συμφωνήσουν σε κάτι. Έφυγαν.

Γύρισε σπίτι, μόνος του, όπως κάθε μέρα. Ένα μήνυμα στον τηλεφωνητή : "Έλα Αλέξη, Billy εδώ. Ακόμα δε γύρισες; Τέλος πάντων, πάρε να δούμε τι θα γίνει το Σάββατο ρε, θα παίξουμε στη συγκέντρωση ή όχι; Πάρε!". Το έσβησε.

Ζέστανε ένα έτοιμο γεύμα, ήταν πολύ αργά για να φτιάξει κάτι μόνος του. Έβαλε μια ταινία να παίζει και μόλις τελείωσε, μάζεψε τα πιάτα και έπεσε για ύπνο.

-3

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρα! Πρέπει να πας στη δουλειά! Ακόμα κοιμ..". Σηκώθηκε, ετοιμάστηκε και ξεκίνησε.

Πάλι κίνηση, ευτυχώς που είχε τις κασέτες του στο αυτοκίνητο. Τραγουδία της εποχής που πήγαινε ακόμη σχολείο. Σχολείο.. Είχε και την πρόβα αύριο βράδυ. Σημείωσε να πάρει τηλέφωνο το Βασίλη να κανονίσουν.

Σήμερα στο γραφείο του βρήκε ένα χαρτί που έλεγε "15:30, meeting με τον διευθυντή". Έκανε ό,τι δουλειά του είχε μείνει, έφαγε μεσημεριανό και πήγε πάλι στην αίθουσα συνεδριάσεων. Το λόγο πήρε ο Νίκος.

"Κύριε διευθυντά, για τη νέα καμπάνια των αυτοκινήτων 4x4, η ομάδα μου και εγώ καταλήξαμε στο σλόγκαν 'Ζήσε ελεύθερος! Ζήσε την εμπειρία του 4x4!'" Η παρουσίαση συνεχίστηκε με διαφάνειες και πρόχειρα σχέδια από τη χθεσινή συνάντηση. Ο διευθυντής έδειξε ικανοποιημένος με το αποτέλεσμα και τους πρότεινε τη Δευτέρα να το παρουσιάσουν στην εταιρία που το ζήτησε.

Η δουλειά συνεχίστηκε μέχρι αργά ώστε να είναι όλα έτοιμα για τη μεγάλη παρουσίαση. Ο Νίκος έλεγε πως έπρεπε να πάρουν αυτή τη σημαντική καμπάνια επειδή θα ανέβαζε πολύ το όνομά τους και φυσικά τα έσοδα της διαφημιστικής τους.

Όταν γύρισε σπίτι πήρε τηλέφωνο το Βασίλη. Κανόνισαν πρόβα για το επόμενο βράδυ. "Αν δε με κρατήσουν στο γραφείο ρε Billy θα είμαι στην ώρα μου, όμως δε μπορώ να στο εγγυηθώ, τη Δευτέρα έχω παρουσίαση!" / "Ξέχνα τις παρουσιάσεις ρε γιατίη και έλα να ξανά-προβάρουμε το τραγουδί, επειδή το 'γραψες δε σημαίνει πως το έμαθες κιόλας!" / "Καλά καλά χαλάρωσε. Η δουλειά πώς πάει;" / "Ποια δουλειά μου λες τώρα, το μυαλό μου είναι αλλού!" / "Πότε θα στεριώσεις κάπου ρε τρελέ;" / "Και γιατί να στεριώσω; Εγώ είμαι αλήτισσα ψυχή φίλε μου! Την κιθάρα μου, τα τσιγάρα μου και τα ρούχα που φοράω!" / "Αυτά τα ακούω από τα δεκάξι κολλητέ! Δεν βάζουν αυτά βενζίνη στη μηχανή σου.." / "Άσε ρε, που θα μιλήσει και ο κύριος 'θα πάρω αυτοκίνητο για να έχω κλιματισμό!" / "Μη μου το θυμίζεις και σε λίγες μέρες έχω την επόμενη δόση.." / "Εεεμ! Έτσι γίνεται! Μόνος σου παγιδεύεσαι αδερφέ!" / "Καλά, πάω να δω κανένα DVD τώρα.." / "Τί σου 'λεγα!" / "...και μετά θα κοιμηθώ μήπως αντέξω τα αυριανά σου

riffs." / "Δέκα χρόνια μετά, θα τους τρελάνουμε όλους!" / "Αμφιβάλλω αν θυμούνται πως υπήρξαμε ποτέ.." / "Τα λέμε Alex!" / "Καληνύχτα".

-2

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρα! Πρέπει ..". Πάλι ρουτίνα, πάλι κίνηση, πάλι γραφείο με τις ίδιες φάτσες να λένε τα ίδια πράγματα. Έπιασε τον εαυτό του να ονειροπολεί πολλές φορές, ίσως να φταίει που αύριο θα ξαναδεί τόσα άτομα από το παρελθόν του. Τις μέρες του σχολείου δεν τις ξεχνάς ποτέ λένε. Και όμως δέκα χρόνια μετά δε θυμόταν σχεδόν τίποτα, μόνο κάποιες κοπάνες, κάποια πάρτι και μερικές εκδρομές. Ίσως έτσι πρέπει να γίνεται.

"Κύριε Νίκο πρέπει να φύγω τώρα, έχω κάποιες δουλειές.." / "Αυτή τη στιγμή Αλέξανδρε, αυτό που θέλω από εσένα, είναι να ξεχάσεις οτιδήποτε άλλο τριβελίζει το μυαλό σου και να δώσεις βάση μόνο μα μόνο εδώ. Είναι πολύ σημαντικό αυτό που κάνουμε. Δε θα το επαναλάβω.". Δεν υπήρχαν περιθώρια διαφυγής από αυτό, εκτός και αν ήθελε να ξυπνήσει το πρωί ψάχνοντας για άλλη θέση διαφημιστή και χωρίς συστάσεις.

Έχασε την πρόβα. Είχε κλείσει το κινητό για να μην ακούει τις αναπάντητες. Τρία νέα μηνύματα "Μα πού είσαι; Έχει πάει δέκα!" / "Ξεκινάμε χωρίς εσένα, ελπίζω να είσαι στο δρόμο.." / "Καλά αλεξικέραυνο, ελπίζω να είσαι με γκόμενα αλλιώς..". Είχε καιρό να ακούσει αυτό το προσωνύμιο, του το κόλλησαν στο λύκειο ο Βασίλης και η Νάνση όταν τον κεράτωσε μια κοπέλα του.

Νάνση. Πάει καιρός. Την πήρε τηλέφωνο μόλις γύρισε σπίτι. "Δεν το πιστεύω!" / "Τί δεν πιστεύεις;" / "Είδα τον αριθμό σου στην αναγνώριση και τρόμαξα μήπως έγινε τίποτα!" / "Πολύ αστειό Νάνση μου, χα χα.." / "Ναι ναι πάντα σε έκανα να γελάς το ξέρω Αλέξη μου! Τί γίνεται; Πώς και μας θυμήθηκες;" / "Μη με αρχίζεις.." / "Είπα εγώ τίποτα; Όχι πες μου, ανέφερα πόσο καιρό έχουμε να βρεθούμε; Να 'ναι καλά τα μηνύματα δηλαδή.." / "Καλά είμαι, εσύ; Πάντα καλά!" / "Ναι ναι λέγε ό,τι θες. Θα

πάμε στην 'κατάντια' αύριο;" / "Α έτσι το έχεις ονομάσει εσύ;" / "Αφού κατάντια είναι. Δεν τα ξέρεις; Μια εκατοντάδα άτομα που τελευταία φορά που βρέθηκαν δεν είχαν καν ρυτίδες, μαζεύονται για να δουν ποιος γέρασε περισσότερο!" / "Και εσύ θα είσαι νέα και σφριγηλή και όλοι θα σε ζηλεύουν!" / "Χα χα τώρα ποιος είναι ο χιουμορίστας! Κοντεύουμε τριάντα και ακόμη δεν ξέρουμε τι θα κάνουμε στη ζωή μας" / "Προσωπικά δεν ξέρω αν θα το ανακαλύψω ποτέ.." / "Πολύ απαισιόδοξο αυτό, τί να σου πω, τώρα εσένα γιατί σε έπιασε το στοχαστικό σου βραδιάτικα;" / "Είχα πρόβα με τα παιδιά απόψε και δεν πήγα επειδή δούλευα.." / "Ελα! Θα παίξετε αύριο; Άσογα! Το τραγουδί σου να υποθέσω;" / "Το ένα και μοναδικό!" / "Μην αγχώνεσαι, είσαι σαν την Αίτνα, σκας σπάνια αλλά όταν γίνεται, κάνεις θόρυβο" / "Μπράβο ανέβασε μου το ηθικό μήπως και έρθω αύριο" / "Μην κάνεις κανένα αστειό!.." / "Μην ανησυχείς, δε σε αφήνω μόνη σε αυτό το μαρτύριο!" / "Έτσι το καλό παιδί. Τα λέμε αύριο, ναι;" / "Καληνύχτα Νάνση".

-1

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρα! Πρέπει να πας στη δουλειά! Ακόμα κοιμάσαι; Σήκω α..". Σάββατο. Ωραία τα Σάββατα. Τουλάχιστον δεν έπρεπε να τρέχει στο γραφείο. Πήρε το κουστούμι από το καθαριστήριο, πέρασε από το πατρικό του να πει ένα γεια στους γονείς και γύρισε σπίτι. Έπρεπε να ετοιμαστεί για το βράδυ. Έβαλε το keyboard στην πρίζα και δοκίμασε το κομμάτι του. Όντως το είχε ξεχάσει. Αφιέρωσε μερικές ώρες μέχρι να το θυμηθεί ψιθυρίζοντας τους στίχους. Ευτυχώς έκανε τα βοηθητικά φωνητικά, είχε ξεσυνηθίσει να τραγουδάει μπροστά σε κόσμο.

Έστειλε μήνυμα στον Βασίλη. "Εννιά στο γήπεδο μπάσκετ". Η απάντηση δεν άργησε να έρθει. "Μη σε δω με κανένα κουστούμι χαρτογιακά γιατί δε θα σε αφήσω να παίξεις!". Ανταπέδωσε. "Στη σκηνή θα το βγάλω να μείνουμε με τις μπλούζες που φτιάξαμε". Η ιδέα ήταν του Μιχάλη του drummer. Μαύρα μπλουζάκια που μπροστά είχαν μια καρδιά η οποία άνοιγε και έβγαζε λεφτά από μέσα της, ενώ πίσω είχαν το όνομα του συγκροτήματος.

Φόρτωσε όλα τα απαραίτητα στο αυτοκίνητο και ξεκίνησε για τη συνάντηση. Δεν ανυπομονούσε και τόσο να δείξει σε άτομα, που πλέον μετά βίας θυμόταν, πόσο καλή μουσική παίζει, όμως ο Βασίλης επέμενε. "Πότε θα ξαναπαίξεις με τόσο μεγάλο ακροατήριο;" ήταν το βασικότερο επιχείρημά του. Δεν είχε τίποτα να χάσει.

Βρήκε τη Νάνση απέξω να περιμένει φορώντας το πιο μαύρο και προκλητικά ανοιχτό φόρεμα που είχε δει ποτέ. "Αλεξούλη!" / "Νάνση! Περιμένεις ώρα;" / "Αρκετή για να μάθω πως η πρώην διπλανή μου έχει γίνει ομοφυλόφιλη και έχει έρθει με τη φιλενάδα της!" / "Χε χε, μάλλον η συνεχής έκθεση στην ομορφιά σου θα της άλλαξε πορεία στη ζωή" / "Αχ.. τι ευγενικός που είσαι! Όλο φιλοφρονήσεις και ακόμα δεν μεθύσαμε!". Προχώρησαν πιο μέσα.

"Ελα, είπες εννιά! Πού είναι τα πράγματα;" / "Τα έχω στο αυτοκίνητο, πότε θα τα στήσουμε;" / "Μίλησα με τον υπεύθυνο, βγαίνουμε στις έντεκα ακριβώς. Μετά από εμάς θα συνεχίσει ο DJ" / "Βρες το Mike και φύγαμε". Συναντήθηκαν με το Μιχάλη και ξεκίνησαν τη μεταφορά. Μετά από μισή ώρα η σκηνή ήταν έτοιμη. Είχε έρθει η ώρα να αναμιχθούν στον κόσμο.

"Μην ξεκολλήσεις από δίπλα μου" είπε η Νάνση και τον τράβηξε κοντά της. "Αν είναι να γελοιοποιηθούμε θα το κάνουμε μαζί!" / "Καλά αλλά όταν θα παίζω σε θέλω πρώτη σειρά να φωνάζεις φανατισμένα!" / "Ναι ναι θα οργανώσω και fan club!". Πρώτη στάση το μπαρ, τα ποτά ήταν προσφορά του συλλόγου αποφοίτων και δεν άφησαν την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη. "Να και κάτι καλό από αυτό το σχολείο. Σου ρουφάει τη ζωή και μετά σε μεθάει για να το ξεχάσεις" / "Υπερβολές, δεν ήταν και τόσο άσχημα πια! Αφού στο λύκειο με το ζόρι πατούσες" / "Ναι όταν μπορούσα να ξυπνήσω από τις πρόβες" / "Τελικά δεν το κυνηγήσατε όμως.. μήπως περιμένετε να έρθει το συμβόλαιο από τον ουρανό;" / "Μπα απλά δεν μπορούσαμε να περιμένουμε άλλο υποθέτω.." / "Σύρμα, παλιά ξεχασμένη γνωστή μας στα δεξιά, μην κοιτάξεις" / "Ποια ποια;" / "Άννα μου!" / "Νάνση!" / "Πώς είσαι βρε ψυχή; Πού έχεις χαθεί τόσο καιρό;" / "Αχ τρέχω δε φαντάζεσαι πόσο τρέχω! Ο Αλέξης δεν είναι αυτός;" / "Γεια σου Άννα! Τί γίνεται;" / "Αλέξη μου καλά

είσαι; Μια χαρά σε βλέπω! Βρήκα το Βασίλη προηγουμένως και μου είπε πως θα παίξετε σε λίγο;" / "Ναι έτσι φαίνεται!" / "Πολύ ωραία, καιρό έχω να σας ακούσω!" / "Και θα τους ακούσεις γλυκιά μου, πες μου όμως εσύ τί κάνεις τώρα;".

Βρήκε ευκαιρία να ξεσκάσει λίγο. Έκατσε σε μια γωνία και κοιτούσε τον κόσμο. Τόσες γνωστές φυσιογνωμίες και όμως ένοιωθε πως δεν τους ήξερε πια. Πώς έπρεπε να τους αντιμετωπίσει; Να συνεχίσει τη συζήτηση από εκεί που έμεινε πριν δέκα χρόνια ή απλά να φερθεί όσο τυπικά και διπλωματικά είχε μάθει στα πάρτι των αφεντικών του; Ξανακοίταξε. Σίγουρα το δεύτερο..

Ο Βασίλης με τη Νάνση τον πλησίασαν. "Alex πού είσαι ρε; Ποια βρήκα; Πες μου ποια βρήκα!" / "Ποια βρήκες;" / "Την Κατερίνα βρήκε αλεξικέραυνο!" / "Χα χα καιρό είχες να με πεις έτσι.. Πού είναι;" / "Στη γωνία ρε, πάμε να τη δούμε να γελάσουμε!" / "Έχει παχύνει Αλεξούλη! Λυπάμαι που θα σε απογοητεύσω!" / "Ναι και ξέρεις πόσο με νοιάζει πλέον Νάνση μου! Εμείς Billy δεν πρέπει να πάμε να ετοιμαστούμε;" / "Ε ναι πλησιάζει η ώρα. Φωνάζω το Μιχάλη, βάλε το μπλουζάκι και τα λέμε πίσω". Ο Βασίλης χάθηκε στο βάθος. "Εσύ δε θα πας;" / "Πρώτα θα σε σύρω προσωπικά στην πρώτη σειρά!" / "Γιατί δε λες και στη φίλη σου την Κατερίνα;" / "Πρώτον δεν είναι φίλη μου και δεύτερον πόσα ποτά έχεις πει ως τώρα;" / "Καλά είμαι.. εμπρός, πήγαινε, παίξε για τη σωτηρία του κόσμου!".

Πήγε έντεκα. Ο πρώην πρόεδρος του δεκαπενταμελούς ανέβηκε στη σκηνή. "Αγαπητοί συμμαθητές, στο λύκειο είχαμε τρία παιδιά που ήθελαν να εκφραστούν με τη μουσική τους. Τους ξέρετε σαν Βασίλη, Αλέξη και Μιχάλη! Μαζί είναι οι.. Romantixxx!". Το κοινό χειροκρότησε. "Τι ηλίθια εισαγωγή" είπε ο Βασίλης, "Ασ' τον αυτόν, πάμε να τους δείξουμε ότι το punk ζει ακόμα!". Εμφανίστηκαν μπροστά σε όλους. Είχε περάσει καιρός. Το μικρόφωνο πήρε ο Βασίλης. "Καλησπέρα παιδιάδες, μας ξέρετε, μας αγαπάτε, ακούστε και αυτό".

manifestation

Τι παράξενο πράγμα το μυαλόο
σου παίζει ύπουλα παιχνίδια
σε κάνει να νομίζεις,
όποτε όλα πάν' καλά,
πως κάτι δε σ' αρέσει τελικά

Και αν θελήσεις να φύγεις, τότε αυτό θα σου δώσει
λόγους, δικαιολογίες, ναι δε θα σε προδώσει,
όμως το παρακάνει και σε κάνει να μπλέκεις
το που πας και ποιος είσαι, το τι θέλεις να έχεις..
και όλα τα μηπερδεύει τελικά

Καιiiii τόοοοτε ασαρχίζουνε όλα
να γυρίζουν πολύ,
σε τρελαίνουν σε τρέχουν
μην καθίσεις στιγμή!
πρέπει πάντα να κάνεις
κάτι να κουραστείς
γιατί μόνο έτσι πλέον θα κοιμηθείς..

Σεεεε έεεεενααα άδειο κρεβάτι
με μια κουβέρτα αγκαλιάαα
η τηλεόραση παίζει
μα δε βγάζει μιλιά
και αν ξυπνήσεις το βράδυ
και τριγύρω σου δεις
τότε φίλε μου θα τρομοκρατηθείςζζζ

"Μα πώς έμεινα μόνος?"

"Τί γυρεύω εδώ??"

"Γιατί υπάρχει ο πόνος?"

"Μα τί ψάχνω να βρω?"

"Πού βαδίζει ο κόσμος??"

"-μήπως ξέρουν και αυτοί!...-"

"Και είναι όλοι τους τρελοί τρελοί τρελοί"

Και αν νομίζεις πως τα πράγματα θα φτιάξουν
πως μια μέρα θα είναι όλα πιο καλά
τότε φίλε μου φυλάξου,
αν αντέχει η καρδιά σου,

να το ξέρεις πως θα γίνουν πιο σκατάααααααααααααααααααααααααααααααα
να το ξέρεις πως θα γίνουν πιο σκατάααααααααααααααααααααααααααααααα
να το ξέρεις... πως θα γίνουν.. πιοοοο σκααααατάααααααααααααααααααααααααααα

Το κοινό χειροκρότησε ξανά. Πιθανότατα μερικοί το βρήκαν αστειό ενώ άλλοι απλά είχαν μεθύσει τόσο που θα χειροκροτούσαν ακόμη και χωρίς λόγο. Το πρόγραμμα συνεχίστηκε κανονικά ενώ η βραδιά όδευε προς το τέλος της.

Βρήκε τη Νάνση. Εκείνη άρχισε πάλι να χειροκροτεί ενώ έπινε ακόμη μία βότκα, αυτή τη φορά σκέτη. "Περίμενες να φτάσεις εικοσιοκτώ για να γίνεις αλκοολικιά;" / "Πίνω για να ξεχάσω!" / "Ω! Μπορείς να γίνεις πιο μελό;" / "Μη με δουλεύεις Αλεξάκη γιατί πολλά στα 'χω και εσένα μαζεμένα.." / "Αλήθεια; Τί θα μπορούσες να έχεις εναντίον μου;" / "Είπα μη με αρχίσεις.." / "Είμαι όλος αυτιά!" / "Δεν έχω να πω τίποτα γιατί μετά θα αρχίσεις να λες πως οι άνθρωποι αλλάζουν και έτσι είναι η ζωή και άλλες τέτοιες βαθυστόχαστες ανοησίες.." / "Αν δε σου άρεσε το τραγούδι μου μπορείς να μου το πεις δεν υπάρχει πρόβλημα!" / "Το πρόβλημα είναι πως όταν το δικό σου μυαλό μπερδεύτηκε, τα έκανε όλα σαν τα μούτρα του" / "Δηλαδή είμαι και άσχημος;" / "Εσύ εσύ, όλα εσύ.. γιατί να είσαι πάντα εσύ; Εμείς πού είμαστε; Πας και μπλέκεις με την κάθε ξενέρωτη και ό,τι και αν σου λέμε εμείς δε σε νοιάζει.." / "Τώρα αυτό τί σχέση έχει;" / "Ξέρεις εσύ.. αντί να ακούσεις τους φίλους σου πως αυτή η κοπέλα δεν είναι για σένα εσύ εκεί, μέχρι να φας το κέρατο και να ησυχάσεις χα χα!" / "Και το θίγουμε αυτό δέκα χρόνια μετά επειδή..;". Τον κοίταξε, τον έπιασε από τη μπλούζα και τον φίλησε. "Για τριαντάρης αργείς πολύ να τα πιάσεις πάντως.." / "Προσωπικά αισθάνομαι ακόμη δεκαοκτώ..".

Έφυγαν μαζί από τη συγκέντρωση. Έστειλε μήνυμα στον Βασίλη πως έπρεπε να φύγει ώστε να πάρει εκείνος το keyboard του. Κατέληξαν σπίτι του. Ανέβηκε πάνω. "Δε θα σου προσφέρω άλλο ποτό, ένα καφέ ίσως;" / "Όχι καφέ, είμαι μεγάλη κοπέλα και μπορώ να αντέξω τη ζαλάδα μου" / "Οι μεγάλες κοπέλες προσέχουν να μη μεθάνε σε μέρη με εκατό ξένους" / "Αφού έχω εσένα βρεε που πάντα με προσέχεις και νοιάζεσαι.." / "Τώρα το εννοείς ή κάνεις πλάκα;" / "Ασα αυτό το αφήνω στη συνειδησή σου Αλεξούλη!". Η βραδιά συνεχίστηκε με μουσική και συζήτηση. Λίγο για τα παλιά, λίγο για τα καινούργια, τα μεσάνυχτα πέρασαν.

"Θα κοιμηθείς εδώ;" / "Πού θα με βάλεις; Στον άβολο καναπέ σου;" / "Πάρε το κρεβάτι δεσποσύνη!" / "Εννοείται! Όμως θα ήθελα παρέα.." / "Φοβάσαι το σκοτάδι;" / "Φοβάμαι τη μοναξιά..". Ξάπλωσαν στο κρεβάτι του και τους πήρε ο ύπνος αγκαλιά.

0

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρα! Πρέπει να πας στη δουλειά! Ακόμα κοιμάσαι; Σήκω απ' το κρεβάτι και..". Έκλεισε το ξυπνητήρι ελπίζοντας πως δεν την ενόχλησε όμως αυτή άνοιξε τα μάτια της. "Έε, καλημέρα... δεν το πρόλαβα" / "Γεια σου και εσένα". Του χαμογέλασε. Της χαμογέλασε και αυτός και πήγε στο μπάνιο. "Τι περίεργο ξυπνητήρι που έχεις!" του φώναξε. "Ναι είναι από εκείνα που ηχογραφείς το δικό σου μήνυμα για να ξυπνάς όπως θέλεις εσύ" / "Άχου και εσύ έβαλες τη φωνούλα σου; Δεν το άκουσα όλο, τί πατάω για να παίζει;" / "Έε άστο τώρα δεν έχει σημασία." / "Όχι όχι θα το βρω!". Άρχισε να πατάει τα κουμπιά στο ξυπνητήρι. Ο Αλέξης ήρθε στο δωμάτιο αλλά δεν την πρόλαβε.

"Ξύπνα! Ξύπνα! Είναι μια νέα ημέρα! Πρέπει να πας στη δουλειά! Ακόμα κοιμάσαι; Σήκω απ' το κρεβάτι και μύρισε τον αέρα! Έλα ετοιμάσου! Θα αργήσεις! Το ξέρεις πως στο αφεντικό δεν αρέσει να αργείς.. Έτσι δεν είναι; Αφού πρέπει να κάνεις ό,τι σου λένε, γιατί είσαι ακόμη εδώ; Έλα, δε μπορώ να μιλάω για πολύ ώρα ακόμα! Το χαζό-ξυπνητήρι σου μου δίνει μόνο δύο λεπτά. Τί πρέπει να πω για να σε πείσω να σηκωθείς και να με κλείσεις;... Γιατί έχεις φτάσει να ακούς μέχρι εδώ; Δεν έχεις δουλειά σήμερα; Δεν πρέπει να φας, να ντυθείς και να οδηγήσεις προς τα όπου δουλεύεις αυτή τη φορά; Δηλαδή σήμερα δε θα κάτσεις προσοχή, εξυπηρετώντας τα εγωιστικά συμφέροντα των ανωτέρων σου; Θα μείνεις στίπι, νομίζοντας ότι βοήθησες τον κόσμο με την απραγία σου; Θα μας σώσεις όλους από την οικτρή, λυπηρή και απόλυτα αναλώσιμη παρουσία σου; Εμένα δε με νοιάζει καθόλου.. Να δω πως θα μαζέψεις λεφτά για το νοίκι, το ρεύμα, όλα τα πολυτελή έξοδά σου, πρίγκιπα της απληστίας! Να δω πως θα μπορέσεις να αλλάξεις τις συνήθειές σου, προσπαθώντας να αντισταθείς σε

αυτή την καλό-λαδωμένη μηχανή της πλουτοκρατίας. Δε γίνεται, όχι από εσένα πάντως, μικρό μου ανασφαλές πλάσμα. Σήκω λοιπόν και πήγαινε όπου σκατά έχεις να πας, επειδή δεν έχει καμία απολύτως σημασία."

Τον κοίταξε με το πιο περίεργο βλέμμα. Την κοίταξε και αυτός. "Δεν ξέρω αν πρέπει να σε λυπηθώ ή να φύγω τρέχοντας φοβισμένη.." / "Μην ανησυχείς, η σχιζοφρένια δεν είναι κολλητική" / "Δεν είναι σχιζοφρένια, εδώ πέρα κοντεύεις να σε πνίξεις στον ύπνο σου!". Πήγε μέσα να φτιάξει καφέ. Τον ακολούθησε. "Μη φεύγεις όταν σου μιλάω!" / "Πόση ζάχαρη βάζεις;" / "Δεν ξέρεις;" / "Οι άνθρωποι αλλάζουν.." / "Όχι εμείς όμως..". Για λίγο δε μιλούσε κανείς. "Τί θέλεις να σου πω; Ότι είμαι πιο μπερδεμένος από ποτέ; Ότι προχωράω στα τυφλά, χωρίς σκοπό και αιτία; Δε ξέρω καν γιατί ασχολούμαι με εμένα, με οτιδήποτε. Και το πιο τραγικό είναι πως κοιτάω γύρω μου και βλέπω όλους τους άλλους να κάνουν το ίδιο!" / "Όχι όλοι.." / "Μου λες ότι υπάρχει άτομο που ξυπνάει κάθε μέρα με τη θέλησή του, για να βγει έξω σε αυτό τον παλιόκοσμο;" / "Ίσως με λίγη καλή παρέα να μη φαίνεται τόσο οδυνηρό..". Και πάλι σιωπή.

Ήπιαν τον καφέ τους και έκατσαν ξανά στο κρεβάτι. "Δε λέω πως η ζωή είναι ένας παράδεισος, σίγουρα όχι σε αυτό τον κόσμο, όμως με το να κάθεται και να κλαίγεται γι' αυτό κάθε μέρα δε θα καταφέρεις τίποτα.." / "Δεν κλαίγομαι, απλά βρίσκομαι σε απόγνωση με αυτά που βλέπω να συμβαίνουν. Πάμε βήμα βήμα προς την καταστροφή!" / "Γιατί δεν αφήνεις αυτές τις αόριστες περιβαλλοντικές ευαισθησίες γι' αυτούς που μπορούν να αλλάξουν κάτι και να κοιτάξεις να φτιάξεις τη δικιά σου ζωή; Αν όλοι ήταν χαρούμενοι τότε ο κόσμος θα είχε γίνει αυτόματα ένα καλύτερο μέρος" / "Και πώς θα το πετύχω αυτό;" / "Λέγεται αγάπη και δεν είναι κάτι που μπορείς να αγοράσεις πρίγκιπά μου.. πρέπει να το κερδίσεις.." / "Πώς ξεκινάω;" / "Μπορείς να ξεκινήσεις με το να με πας μια βόλτα στη θάλασσα, Κυριακή είναι, ωραίο καιρό έχει, τί λες;" / "Λέω.. φύγαμε".

Την πήγε σπίτι της να αλλάξει και στη συνέχεια γύριζαν μέχρι να νυχτώσει σε παραλίες και άλλα ηλιόλουστα τοπία. Είδε

έναν κόσμο ελευθερίας μέσα από τα μάτια της, όπου οι δυσκολίες δεν έχουν τόση σημασία όταν κάποιος νοιάζεται για σένα, όπως νοιαζόταν εκείνη γι' αυτόν.. Ήταν η καλύτερη ημέρα της ζωής του, και δεν είχε τελειώσει ακόμα..

Ξάπλωσαν στο κρεβάτι του και άρχισαν να φιλιούνται. Τον σταμάτησε και πήρε στα χέρια της το ξυπνητήρι του. "Πες μου.. αλλάζει ήχο αυτό το πράγμα;" / "Ναι έχει και κάτι άλλους, πιο χαρούμενους". Το άφησε κάτω και έκλεισε τα φώτα.

1

"Ντριν Ντριν! Ντριν Ντριν!".

Το Παιχνίδι της Ζωής

> Έναρξη.

```
*****
* * *
* * *
* * *
* * *
*****

***** **
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
*****

***** * * **
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
*****

*****
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
*****

***** * * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
*****

***** ** * * * *
* * * *
* * * *
* * * *
* * * *
*****
```

Ξυπνάς. Είσαι στο δωμάτιό σου. Κοιτάς γύρω σου. Σηκώνεσαι. Φοράς τις χνουδωτές παντόφλες σου και σέρνεσαι μέχρι το μπάνιο.

@ Άλλη μία μέρα
Καλημέραα!
\$ Πώς είσαι έτσι!!
% Πωπω ακόμα να συνέλθω από χθες..

Z: Πώς είσαι έτσι.. θέλεις επειγόντως σουλούπωμα ακούς;

Μιλάς στον καθρέφτη. Δεν απαντάει. Αυτό έλειπε. Κάνεις μπάνιο και αναπολείς το χθεσινό μεθύσι με τις συμφοιτήτριές σου. Η σχολή είχε επιτέλους τελειώσει! Σου πήρε λίγο παραπάνω όμως δεν πειράζει! Τώρα να δούμε τι θα κάνουμε.. Ωχ το κινητό! Αρπάζεις μια πετσέτα και βγαίνεις έξω. Μήνυμα.

Δ: ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΖΩΗ! ΕΛΑΜΠΕΣ ΧΤΕΣ! ΚΡΙΜΑ ΠΟΥ ΔΕ ΜΠΟΡΕΣΑΜΕ ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ ΗΣΥΧΑ. ΘΕΣ ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ?

Αχ ο Δημήτρης! Και να φανταστείς πως μέχρι πρόσφατα δεν ήξερες καν ότι υπήρχε. Συμφοιτητής σου τόσα χρόνια και μόλις πριν λίγες μέρες έκανε την κίνησή του σε κάποιο club.

@ Δεν ξέρω αν θα μπορέσω..

Ουφ μα γιατί συνεχίζει αφού ξέρει..

\$ Μου αρέσει να σε τρελαίνω!

% Ναι! Να βρεθούμε! Έλα τώρα να μου βγάλεις την πετσέτα..

Z: ΚΑΛΗΜΕΡΑ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ! ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΩ ΣΗΜΕΡΑ ΟΜΩΣ ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΒΡΕΘΟΥΜΕ ΑΥΡΙΟ ΣΤΟ ΧΟΡΟ!!

Όλα θα ήταν τέλεια.. αν δεν είχες ήδη αγόρι.. τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Ας του στείλουμε και εκείνου ένα μήνυμα.

@ Έλα! Ξύπνησα επιτέλους. Είμαι μπερδεμένη..

Καλημέρα γλυκό μου φραουλίνι!!

\$...

% Φοράω μόνο μία πετσέτα!

Z: ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΓΛΥΚΟ ΜΟΥ ΦΡΑΟΥΛΙΝΙ! ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΣΕ ΤΡΕΧΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ! ΜΟΛΙΣ ΒΓΗΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ! ΦΙΛΙΑ!

Ετοιμάστηκες, ντύθηκες, μακιγιαρίστηκες και περιμένεις τις φίλες σου να περάσουν να σε πάρουν για καφέ. Η απάντηση έφτασε.

M: ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΖΩΟΥΛΑ ΜΟΥ! ΚΡΙΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΡΘΕΣ ΧΤΕΣ.. ΜΑΣ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΚΑΘΩΣ ΔΟΥΛΕΥΩ (Ω ΝΑΙ ΤΡΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ! ΕΠΕΣΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΧΤΕΣ ΒΡΑΔΥ). ΦΙΛΑΚΙΑ!

Του έχει βρει δουλειά ο πατέρας σου στην υπηρεσία που δουλεύει. Πολύ ευγενικό εκ μέρους του όμως δεν σας αφήνει σε ησυχία! Δεν τον βλέπεις αρκετά και αυτό σε στεναχωρεί. Δηλαδή πάντα έτσι θα γίνεται; Το κουδούνι!

Z: Hallo??

Λ: Κατέβα κουκλί!

Z: Λιζάκι έρχομαι! Με της Τόνιας είστε;

Λ: Ναιι, έλα!

Οι φίλες σου! Στην ώρα τους για τον καθιερωμένο πλέον Κυριακάτικο καφέ σας, όπου σχολιάζονται και αναλύονται όλα τα περιστατικά των περασμένων ξενυχτιών. Ωραίο πράγμα η συντροφιά. Παρόλα αυτά δεν τους έχεις πει ακόμα τίποτα για αυτό που σε προβληματίζει.

T: Καλά αυτός ο Δημήτρης πολύ σου κολλάει ε;

Z: Όχι μωρέ δεν είναι κακό παιδί..

T: Μόνο τα κακά παιδιά κολλάνε σε δεσμευμένες;

Λ: Δηλαδή όσες έχουν σχέση δεν έχουν δικαίωμα να μιλήσουν με άλλους άντρες;

Z: Πέστα βρε Λίζα μου!

T: Ωραία δικηγόρο βρήκες!

Λ: Δεν το κατάλαβα αυτό!!

T: Μα εσύ δεν έχεις αφήσει αγόρι που να μην έχεις απατήσει

Λ: Απλά δεν παγιδεύομαι σε μία σχέση, κοιτάω τις επιλογές μου

T: Η Ζωή δεν έχει μια απλή σχέση για να φέρεται τόσο επιπόλαια..

Z: Εντάξει βρε κορίτσια μη μαλώνετε για μένα.. έχω πει στο Δημήτρη για αυτό. Δε μου ρίχνεται.. απλά κάνουμε καλή παρέα

T: Όλα κάπως έτσι αρχίζουν

Λ: Μα γιατί δεν την αφήνεις να το απολαύσει;;

T: Δε θέλω να τη δω να κάνει κάτι που θα το μετανιώσει

Η πρώτη νύξη έγινε. Αισθάνεσαι πως δε θέλεις να ακούσεις τη γνώμη κανενός. Τί ξέρουν αυτοί για τον ψυχισμό σου, ποιοι είναι αυτοί να αποφασίσουν τι είναι καλό για σένα; Είναι φίλες, ναι, όμως δεν ξέρουν πόσο δύσκολη και ψυχοφθόρα μπορεί να γίνει μία τόσο μακρόχρονη σχέση. Γιατί η καρδιά να μπερδεύεται τόσο εύκολα, γιατί το μυαλό να μοιάζει τόσο κυνικό;

Είσαι σπίτι. Κάθεσαι στο γραφείο σου. Στο πλάι πεταμένα ακόμη τα βιβλία από τη σχολή σου. Σκοπεύεις να τα τακτοποιήσεις κάπου όμως ακόμη δεν έχεις βρει όρεξη. Παίρνεις χαρτί και μολύβι. Γράφεις. Σκέφεις.. ανακατεμένες

σκέψεις.. για τις αποφάσεις που πρέπει να πάρει κανείς στη ζωή του.. για τα καθημερινά διλήμματα... για πράγματα που σε άλλους μπορεί να μοιάζουν ανούσια, καθώς κάνουν μηχανικές επιλογές βασισμένοι στις επιβεβλημένες προτεραιότητές τους. Νυστάξεις. Κοιμάσαι.

Σε ξυπνάει ένα απαλό φιλί στο μάγουλο. Μα ποιος;

Z: Μιχάλη!!!

@ Ωχ το χαρτί!
Λες να το είδες;;
\$ Την έκασες μικρή μου..
% Χαχαχαχαχα

M: Ακόμη κουρασμένο το μωράκι μου;

Z: Εεε ναι.. είσαι ώρα εδώ;

@ Μπορεί να μην το είδε
Τί κάνουμε τώρα;
\$ Κρύψ' το γρήγορα!
% Αχαχαχαχαχα

M: Όχι πολύ, την κοπάνισα από τη δουλειά και ήρθα

Z: Α ωραία.. εε τί λες να κάνουμε απόψε;

Με μία γρήγορη κίνηση βάζεις το χαρτί κάτω από ένα πάκο βιβλίων και σηκώνεσαι παίρνοντας το αγόρι σου αγκαλιά. Ιδιαίτερα ύπουλο εκ μέρους σου όμως δεν είσαι σε θέση να το συζητήσετε ακόμα.

M: Θέλεις να πάμε βόλτα να μιλήσουμε;

Z: Για ποιο πράγμα;

M: Γενικά! Αισθάνομαι πως δε σε βλέπω αρκετά τον τελευταίο καιρό

Z: Συγγνώμη για χτες, ήθελα να έρθω όμως το είχαμε κανονίσει με τις κοπέλες..

M: Ναι δεν πειράζει.. τί λες, πάμε;

Z: Ναι..

Φυσικά και τον πειράζει. Δεν τον πίστευες. Το πλέον λογικό ήταν να τον ενοχλήσει που δεν ήσουν εκεί σε μία από τις πιο σημαντικές και σπάνιες στιγμές της ζωής του. Όμως τώρα έγινε. Τί να κάνεις..

@ Θα μπορούσες να αισθανθείς τουλάχιστον λίγες τύψεις
Μα αισθάνεται λίγες τύψεις
\$ Γιατί δηλαδή, κάναμε αυτό που θέλαμε, βγήκαμε και περάσαμε καλά
% Πρέπει να απολογηθούμε κιόλας;

@ Μα καλά το παιδί δεν το λυπάστε; Έχει κάνει τα πάντα
Κρίμα είναι..
\$ Τί σημασία έχει, τα ήθελε και τα έκανε
% Πρέπει να κοιτάξουμε και λίγο τον εαυτό μας

@ Τί λίγο;;; Τόσα λόγια τόσες υποσχέσεις θα πεταχτούν;;
Μη μαλώνετεεεεε
\$ Η ζωή προχωράει, δε θα μείνουμε κάπου που βαριόμαστε!
% Όταν τα λέγαμε τα εννοούσαμε, τώρα όμως δεν είμαστε σίγουροι

@ Καλά με αυτή τη λογική δεν τελειώνει ποτέ..
Ουάααααααααααααααα
\$ Όλα τελειώνουν και ξαναρχίζουν για να τελειώσουν ξανά
% Ωχ άρχισε τις φιλοσοφίες

@ Δεν πρόκειται να βγάλουμε άκρη
...
\$ Άσε μας
% ...

M: Ζωή μου καλά είσαι;
Z: Εεε ναι.. αφαιρέθηκα λιγάκι.. πού είμαστε;
M: Βουνό, σκέφτηκα ότι χρειαζόμασταν καθαρό αέρα
Z: Μμμ ωραία είναι εδώ

Κάθεστε αγκαλιά, δε μιλάει κανείς. Όλα είναι γαλήνια μαζί του. Δεν σε αφήνει να ανησυχείς για τίποτα. Μπορείς να αισθανθείς το ενδιαφέρον του να σε γεμίζει. Γιατί να μην είναι αυτό αρκετό;

Παλιά θυμάσαι ήσουν τόσο ερωτευμένη που νόμιζες πως δεν υπήρχε άλλος στον κόσμο για σένα. Τώρα που ξέρεις πως υπάρχει, πρέπει να σε επηρεάσει ή όχι;

M: Αύριο είναι ο χορός αποφοίτησης;

Z: Ναι, το βράδυ. Θα έρθεις, έτσι;

M: Φυσικά, το περίμενες τόσο καιρό

Z: Αυτό να το εκλάβω σαν σπόντα;

M: Δεν το είπα έτσι.. νομίζω πως σε απασχολούν πολλά

Z: Δε φαντάζεσαι..

M: Θες να συζητήσουμε για κάτι;

Z: Είμαι πολύ κουρασμένη.. θα προτιμούσα απλά να κάτσουμε..

Δεν είπατε τίποτα. Δεν έμαθες αν έκανε και αυτός ίδιες σκέψεις, αν θα καταλάβαινε, αν μπορούσατε να βρείτε κάποια λύση, κάπως να μην πληγωθείτε. Γύρισες σπίτι και κοιμήθηκες. Μια νέα εβδομάδα αρχίζει.

Ξυπνάς. Το κινητό χτυπάει. Μα τί ώρα είναι; Το σηκώνεις.

Z: Ποιος..

Δ: Μπρρ πάντα τόσο τρομακτική είσαι όταν ξυπνάς;

@ Ωχ..

Όχι και τρομακτική

\$ Ορεξη έχεις πρωινιάτικα

% Μμμ σε ονειρεύτηκα..

Z: Όχι και τρομακτική Δημητράκη μου..

Δ: Είπα να πάρω να σου πω καλημέρα

Z: Καλά έκανες...

Δ: Πώς κοιμήθηκες;

Z: Ήσυχα.. στον ύπνο σου με έβλεπες;

Δ: Ίσως, δε θα σου πω!

Z: Καλά μη μου πεις!

Δ: Τί ώρα θα πάμε απόψε;

Z: Θα έρθω με το Μιχάλη κατά τις εννιά

Δ: OK θα σε βρω εκεί

Z: Καλημέραα!

Δ: Γεια σου..

Να και κάτι απρόσμενο. Το κακό δεν ήταν το ότι σε ξάφνιασε, αλλά οι πεταλούδες που χόρευαν στο στομάχι σου. Ίσως απλά να πεινούσες. Όμως δεν ήταν αυτό..

@ Τελικά θα αποφασίσεις τί θέλεις;
Νυστάζω..
\$ Είναι πολύ πρωί για ώριμη σκέψη
% Ναι μωρέ άσε μας ήσυχους

@ Αν θέλεις δικαιολογία βρίσκεις πάντα κάτι
Αληθινά νυστάζω
\$ Πώς να μη νυστάζεις με τόση κραιπάλη
% Αν δεν περάσουμε τώρα καλά πότε θα το κάνουμε;

@ Θα ήταν καλό να αναλογιζόμαστε και τις συνέπειες..
Ζζζζζζ..
\$ Μη μιλάς! Σουτ! Κοιμόμαστε!
% Χαχαχαχαχα

Βάζεις μουσική. Θέλεις να πνίξεις τις τρελές σκέψεις σου κάτω από το θόρυβο, δε θες να σκέφτεσαι, δε θες να πληγώσεις κανέναν.. τί θέλεις.. τί θέλεις...

Όπως είσαι ξαπλωμένη ξανακοιμάσαι. Βλέπεις περίεργα όνειρα, σχεδόν τρομακτικά. Πετάγεσαι από τον ενοχλητικό ήχο του τηλεφώνου που είχε εισβάλει στον ανάστατο ύπνο σου. Το σηκώνεις.

Z: Ναι;
M: Μη μου πεις πως κοιμάσαι ακόμα!
Z: Ξύπνησα και ξαναέπεσα. Καλά είσαι;
M: Ναι μια χαρά, τώρα σχόλασα. Τί ώρα να έρθω;
Z: Πήγε κιόλας απόγευμα;;
M: Α καλά.. Να σε αφήσω λίγο να συνέλθεις;
Z: Όχι εντάξει είμαι.. οκτώ θα είμαι έτοιμη
M: Οκτώ σπíti σου λοιπόν. Καλό ξύπνημα Ζωούλα, φιλάκια
Z: Φιλάκια..

Αισθάνεσαι άσχημα που το μυαλό σου πετάει αλλού, που δε μπορείς να του μιλήσεις όπως παλιά, ανοιχτά, εννοώντας κάθε

λέξη, ακόμη και την πιο χιλιοειπωμένη. Ίσως όντως να χρειάζεσαι μια ανανέωση, όμως αυτή πρέπει να έρθει από αλλού ή μήπως υπάρχει ακόμη σωτηρία; Μάλλον πρέπει να αρχίσεις να ετοιμάζεσαι.

@ Δεν έχω τίποτα να βάλω..

Πολύ σημασία δε δίνουμε σε αυτά;

\$ Δε θα είχε τόση σημασία αν δεν ήταν εκεί ο Δημητράκης!

% Αφού τον έχεις μαγέψει, μην ανησυχείς

@ Για το αγόρι μας ούτε λόγος ε;

Ουφ γιατί να τα κάνουμε όλα τόσο πολύπλοκα..

\$ Το αγόρι μας είναι ωραίο και καλό όμως πέρασαν τέσσερα χρόνια

% Να μην ανανεωθούμε και εμείς λιγάκι;

@ Είναι κρίμα να τον πληγώσουμε έτσι

Έχει φερθεί πολύ καλά

\$ Δε θα απολογηθούμε σε κανέναν

% Θα καταλάβει

Ντύθηκες, βάφτηκες, όλα σχεδόν μηχανικά, οι σκέψεις σου πετούσαν. Ήρθε η ώρα, κατέβηκες κάτω, σε περίμενε. Ήταν πάντα τόσο τρυφερός, τα μάτια του έδειχναν μια ανησυχία, η αγκαλιά του όμως ήταν όπως πάντα ζεστή. Δεν τόλμησες να ρωτήσεις τι έχει, φοβόσουν τους ασκούς που μπορούσες να ανοίξεις. Φτάσατε. Από μέσα σου ευχόσουν να μην συναντηθούν οι δύο άντρες της ζωής σου. Ατύχησες. Μάλλον δεν είναι η μέρα σου σήμερα.

Λ: Ζωούλα!

Z: Λιζάκι! Νωρίς νωρίς απόψε;

Λ: Σε τέτοια συμβάντα είμαστε πρώτοι!

T: Καλησπέρα Μιχάλη

M: Γεια σου Τόνια, πώς είσαι;

T: Πολύ καλά, ενθουσιασμένη θα έλεγα!

M: Λογικό, είναι η βραδιά σας απόψε

Δ: Καλησπέρα

Z: Γεια..

Λ: Εσείς έχετε συστηθεί;

M: Όχι δεν έτυχε

Δ: Δημήτρης

M: Μιχάλης

Δε μιλάς, προσπαθείς με δυσκολία να μην κοκκινίσεις, αλλά αισθάνεσαι το πρόσωπό σου να ζεσταίνεται.. μάλλον δεν τα καταφέρνεις.

@ Τώρα να δω τι θα κάνεις

Ζαλίζομαι..

\$ Δεν έχεις κάνει τίποτα κακό! Γιατί κοκκινίζεις;

% Καλά σου λέει, χαλάρωσε, όλα είναι στο μυαλό σου

Λ: Δεν πάμε μέσα; Έχει ήδη πολύ κόσμο

Z: Ναι πάμε

Έφυγες σχεδόν τρέχοντας προς τα μέσα, σέρνοντας το αγόρι σου για να αποφύγεις περαιτέρω συζητήσεις μεταξύ τους. Δε σου αρέσει όταν μπλέκουν τόσο τα πράγματα, το μόνο θετικό είναι ότι όντως έχουν μείνει όλα στο μυαλό σου. Ίσως να βοηθούσε αν απλά τα έλεγες όλα, ίσως να καταλάβαινε, τόσα χρόνια έχετε μάθει πολύ καλά ο ένας τον άλλο, ίσως να βρίσκατε λύση, τουλάχιστον θα τα έβγαζες από μέσα σου.. Όχι όμως.

Η βραδιά εξελίσσεται ήσυχα, καθώς ο Δημήτρης έχει κάτσει με την παρέα του, μακριά σας. Ο Μιχάλης είναι σιωπηλός, μάλλον σκεπτικός. Η συζήτηση με τις φίλες σου περιλαμβάνει θέματα όπως τί κάνουμε τώρα, πού θα βρούμε δουλειά, αν θα πετύχουμε τα όνειρά μας και πως. Μια αλλόκοτη ειρωνεία αισθάνεσαι πως σε έχει περικυκλώσει. Χτυπάει το κινητό.

Z: Έλα μπαμπά!

Γ: Καλησπέρα Ζωή, πού γυρνάς;

Z: Εεε είμαι έξω σε ένα χορό με τις κοπέλες και το Μιχάλη

Γ: Εκεί είναι ε; Γιατί έχει κλειστό το κινητό του;

Z: Δε ξέρω.. τον ψάχνεις;

Γ: Ναι για φέρ' τον.

Ο Μιχάλης σε κοιτάζει με ένα ύφος παιδιού που πιάστηκε να κάνει αταξία. Μάλλον κατάλαβε πως κανείς δε μπορεί να ξεφύγει από τον εργοδότη του, ειδικά με τη σημερινή τεχνολογία.

M: Καλησπέρα σας!

...

M: Μα κοντεύει έντεκα!

...

M: Μα είμαι με την κόρη σας..

...

M: Μάλιστα...

Έκλεισε. Από το ύφος στα μάτια του κατάλαβες. Ξαφνικά αγχώθηκες αν θα γίνει και η δικιά σου ζωή κάποτε έτσι, αν θα σε τρέχουν όποια ώρα της ημέρας θέλουν εκείνοι. Σε αγκάλιασε.

M: Μωράκι μου ακούστηκε πολύ σοβαρός..

Z: Τί να σου πω.. δε μπορώ να κάνω κάτι.. πήγαινε..

M: Θα στο αναπληρώσω.. γύρνα με τις φίλες σου εντάξει;

Z: Ναι πήγαινε, πες του όμως πως είναι το χειρότερο αφεντικό του κόσμου!

M: Αχχ τι τραβάμε κι εμείς!

Φιληθήκατε. Ήταν όμορφα. Γιατί να φύγει.. σου άρεσε που ήσουν μαζί του. Δεν ανησυχούσες για τίποτα..

Z: Σ' Αγαπάω..

M: Κι εγώ Ζωούλα μου..

Ήθελες να το πεις. Το εννοούσες; Σίγουρα το εννοούσες. Ίσως όχι με την ένταση που είχε παλιά, όμως παρόλα αυτά το ενδιαφέρον ήταν εκεί. Η θαλπωρή, η σιγουριά, οι αναμνήσεις, όλα όσα είχατε αισθανθεί, ήταν μοναδικά και άξιζαν. Δε θα μετάνιωνες ποτέ για τίποτα. Έφυγε.

Η νύχτα πέρασε και ο κόσμος άρχισε σιγά-σιγά να διαλύεται. Σηκωθήκατε.

Z: Πάω να χαιρετίσω μισό λεπτό το Δημήτρη
T: Είναι ανάγκη;
Λ: Πήγαινε, θα είμαστε έξω

Η Λίζα τράβηξε έξω την Τόνια. Δε σου άρεσε που είχες σπείρει τη διχόνοια στην παρέα σας όμως δεν άντεχες πια να κρύβεις τις αμφιβολίες σου, σε είχαν κατακλύσει. Τον πλησίασες.

Δ: Φεύγεις από τώρα;
Z: Ε ναι, είπαμε να ξεκουραστούμε επειδή όλο είμαστε έξω..
Δ: Ναι δεν έχεις άδικο, κάτσε να φύγουμε μαζί
Z: Όχι μη σε πάρω από τους φίλους σου
Δ: Και εμείς τώρα ετοιμαζόμασταν, περίμενε να σε γυρίσω εγώ
Z: Είναι έξω οι φίλες μου..
Δ: Θα σε πάω εγώ, ευκαιρία να τα πούμε κιόλας

@ Ούτε να το σκέφτεσαι..
Ωχ ωχ φύγεεε
\$ Πήγαινε να δεις μήπως καταλήξεις επιπέλους
% Και όπου σε βγάλει!

Z: Δε ξέρω...
Δ: Δε δαγκώνω μην ανησυχείς. Διώξ' τες και φύγαμε
Z: Μμμ.. καλά θα τα πούμε έξω

Βγαίνεις έξω και πηγαίνεις προς το αυτοκίνητο της Τόνιας. Κατεβάζει το τζάμι.

Z: Δε θα 'ρθω μαζί σας, πηγαίνετε σπίτι
T: Και πώς θα γυρίσεις;;
Λ: Ωωωω Ζωούλα τί έγινε;;
T: Δεν πιστεύω να εννοείς
Z: Φύγετε, θα τα πούμε αύριο
T: Δε σε αφήνω!
Z: Μη με καταπιέζεις βρε Τόνια, άσε με λίγο ήσυχη να καταλάβω τι θέλω
T: Για το καλό σου στο λέω Ζωή... δε μπορώ να σε αναγκάσω.. αν αλλάξεις γνώμη πάρε τηλέφωνο
Z: Εντάξει, καληνύχτα σας
Λ: Να προσέχετεεεε

Το αυτοκίνητο φεύγει. Αισθάνεσαι ήδη τύψεις. Ελπίζεις τουλάχιστον να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα μετά το αποψινό. Περπατάς προς το Δημήτρη.

Δ: Έλα είσαι έτοιμη;

Z: Ναι, πάμε

Προχωράτε προς το πίσω μέρος του parking. Κρατιόσαστε από το χέρι σαν μικρά παιδάκια. Αισθάνεσαι μία παράνομη ευφορία να σε γεμίζει καθώς αμφιλεγόμενες σκέψεις για το τι είναι σωστό και τι λάθος καταπνίγονται στο μυαλό σου. Δε σε νοιάζει τίποτα αυτή τη στιγμή. Φτάνετε μπροστά σε μία μηχανή.

Δ: Το κράνος σου

Z: Εεε πού είναι το αυτοκίνητο;

Δ: Ήρθα με τη μηχανή σήμερα, είχε καλό καιρό

Z: Αχ Δημήτρη δεν ξέρω..

Δ: Μη μου πεις πως σε φοβίζονται οι μηχανές

Z: Με αγχώνουν λίγο ναι..

Δ: Τί θα κάνεις λοιπόν;

@ Στο είπα πως ήταν κακιά ιδέα!

Φοβάμαι!

\$ Έχουμε ξανανέβει σε μηχανή, σιγά

% Σκέψου πόσο σφικτά μπορείς να τον κρατάς!

Παίρνεις το κράνος, φοράει και αυτός το δικό του και ξεκινάτε. Η μηχανή του φαίνεται πολύ επιβλητική και προσεγγμένη. Βλέπεις ένα νέο πάθος του που δεν σου έχει ξαναδείξει. Σφίγγεσαι πάνω του καθώς βγαίνετε στον κεντρικό δρόμο.

Οι προσπάθειες ομιλίας σας καταπνίγονται από τον δυνατό αέρα οπότε αποφασίζεις να απολαύσεις τη διαδρομή ακουμπώντας στην πλάτη του. Εκείνος με κάθε ευκαιρία προσπαθεί να σου επιδείξει τις ικανότητές του στην οδήγηση. Μερικοί άντρες φέρονται πάντα σαν μικρά παιδιά. Το μόνο που θέλεις είναι ειλικρίνεια, επικοινωνία και εμπιστοσύνη. Το ενδιαφέρον τους. Αρχίζεις να αισθάνεσαι πως είσαι σε τρενάκι του τρόμου. Φόβος πλημμυρίζει την καρδιά σου. Πριν προλάβεις να πεις οτιδήποτε, χάνει τον έλεγχο της μηχανής και

χτυπώντας στα κιγκλιδώματα, καταλήγεται να κείτεστε στις άβολες πέτρες κάποιου λόφου. Πεθαίνεις. Τέλος Παιχνιδιού.

Θέλεις να συνεχίσεις;

>Ναι.

Ανάκτηση τελευταίας επιλογής.

Δ: Τί θα κάνεις λοιπόν;

@ Στο είπα πως ήταν κακιά ιδέα!

Φοβάμαι!

\$ Έχουμε ξανανέβει σε μηχανή, σιγά

% Σκέψου πόσο σφικτά μπορείς να τον κρατάς!

Z: Ευχαριστώ Δημήτρη όμως άλλαξα γνώμη. Να προσέχεις στην επιστροφή εντάξει;

Δ: Είσαι σίγουρη γι' αυτό;

Z: Απόλυτα

Δ: Καληνύχτα λοιπόν

Παίρνεις τηλέφωνο την Τόνια και της λες να γυρίσει. Σε λίγα λεπτά είναι πίσω. Με το που φτάνει κατεβαίνει και σε αγκαλιάζει.

T: Χαίρομαι που λογικεύτηκες

Z: Συγγνώμη αν σε πρόσβαλλα..

T: Ούτε να το συζητάς Ζωούλα

Γυρίζεις σπίτι και στέλνεις το πιο ερωτικό μήνυμα στον Μιχάλη που τώρα επέστρεφε και εκείνος κουρασμένος από τη δουλειά. Σίγουρα του έφτιαξες τη νύχτα. Ανυπομονείς να τον δεις την επόμενη ημέρα να μιλήσετε για όλα όσα σε απασχολούσαν τόσο καιρό ώστε να μπορέσετε να τα αντιμετωπίσετε και να βγείτε πιο δυνατοί και από αυτή τη δοκιμασία. Όλα είναι υπέροχα ξανά. Πέφτεις για ύπνο με μια νότα αισιοδοξίας στην καρδιά, ελπίζοντας πως θα δεις τα πιο τέλεια όνειρα. Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.. Τέλος Παιχνιδιού.

>Έξοδος.

Finis est Initium est Finis

Πως αρχίζει ένα παραμύθι

Σε όλους αρέσει να ακούνε παραμύθια, να ξεχνιούνται μέσα στις ζωές άλλων, να βλέπουν τις απόψεις τους να δοκιμάζονται σε υποθετικά σενάρια, να ελπίζουν για ένα λυτρωτικό τέλος. Αυτός είναι ο κόσμος των ονείρων μου. Παράξενες αλληλουχίες ασύνδετων αναμνήσεων, γεμάτες με φως από το υπερπέραν.

Ονειρευτείτε κι εσείς. Ελάτε.

Πως προκαλείται μία συγκυρία

Ξύπνησα γεμάτος ανυπομονησία για το βράδυ. Η χτεσινή πρόβα μου είχε φέρει στο μυαλό ξεχασμένες αναμνήσεις από όνειρα που ποτέ δεν υλοποιήθηκαν. Ίσως να μην έπρεπε να έχω μεγάλες προσδοκίες όμως η ένταση μπορεί να σε παρασύρει ακόμη και στις πιο φρούδες ελπίδες.

Πήγα στη δουλειά και συνέχισα τις αναφορές που είχα αφήσει στη μέση χτες. Τις τελευταίες δύο ημέρες είχαν αρχίσει να μαζεύονται περισσότερες από ό,τι συνήθως. Η συνεχής αύξηση των καταγγελιών με είχε παραξενέψει. Γενικά σαν χώρα δεν είχαμε πολλά ηλεκτρονικά εγκλήματα, εκτός από ειδικές περιπτώσεις όπου ομάδες αποφάσιζαν να περάσουν κάποιο μήνυμα. Όφειλα να ενημερώσω το αφεντικό μου σχετικά με αυτή την παρέκκλιση.

- Κύριε Γεωργίου, έχετε λίγο χρόνο;
- Πες μου Μιχάλη.
- Παρατήρησα πως την τελευταία εβδομάδα έχουν αυξηθεί ιδιαίτερα οι καταγγελίες επίθεσης εναντίον ιστοσελίδων.
- Ενδιαφέρον αυτό, έχετε ετοιμάσει τις αναφορές;
- Όχι ακόμα, σε αυτή τη φάση βρισκόμαστε.
- Αν όντως έχουμε νέους παίκτες εκεί έξω πρέπει να τους εντοπίσουμε πριν να είναι αργά. Τη Δευτέρα θέλω όλους τους φακέλους στο γραφείο μου για ανάλυση.
- Μα σήμερα είναι Σάββατο..
- Η δουλειά μας δεν κοιτάει αργίες. Αν δεν προλάβετε σήμερα ελάτε και αύριο ώστε να έχω μια πλήρη εικόνα με τη νέα εβδομάδα.
- Μάλιστα..

Τί ήθελα και μίλησα.. Αν όμως δεν έλεγα κάτι, τελικά θα γυρνούσε εναντίον μου όταν θα το ανακάλυπτε από μόνος του. Είχα βρει αυτή τη θέση μετά από παράκληση του γιου του αφεντικού και πέτυχα να γίνω το παιδί για όλες τις δουλειές. Πήρα μια βαθιά ανάσα και ξεκίνησα να ετοιμάζω τις αναφορές. Το βράδυ είχα πολλά απωθημένα να βγάλω πάνω στα drums..

Πως αγνοείται ένα συμβάν

Ήταν περασμένες δύο. Παρόλη την ένταση, το μυαλό μου πετούσε αλλού. Ήθελα να εξιχνιαστεί η υπόθεση με τον μυστηριώδη Plasma όμως σκεφτόμουν όλα όσα ήθελα, αλλά δε μπορούσα αυτή τη στιγμή, να κάνω.

Έστειλα μήνυμα στον Αλέξη για να πω κάπου τον πόνο μου. «Θυμάσαι τη συζήτησή μας τις προάλλες; Δε μου αρέσουν οι επιλογές που κάνω..». Με πήρε τηλέφωνο. Δεν το περίμενα, εκείνος συνήθως κοιμόταν νωρίς λόγω δουλειάς. Απάντησα.

- Έλα ρε συ.
- Πώς και ξύπνιος τέτοια ώρα;
- Το ξενυχτάμε λιγάκι!
- Α έχεις παρέα;
- Εε ναι.. είπαμε να το γιορτάσουμε επειδή πήγε καλά η παρουσίαση. Να σου πω, θέλεις να τον πάρω να του πω να φύγεις;
- Όχι άστο δεν πειράζει, θα βρω τη δύναμη να το κάνω εγώ..
- Βρες τη και πήγαινε κοιμήσου. Η αδερφή μου σε χρειάζεται ξεκούραστο!
- Εντάξει Alex, καλή διασκέδαση.
- Θα τα πούμε!

Σηκώθηκα και πήγα προς το γραφείο του αφεντικού μου. Άνοιξα απαλά την πόρτα για να μην τον ενοχλήσω σε ό,τι έκανε. Ήταν τόσο απορροφημένος στη δουλειά του που δε σήκωσε καν το κεφάλι του.

- Κύριε Γεωργίου, με χρειάζεστε άλλο;
- Όχι Μιχάλη παιδί μου, θα το αναλάβω εγώ από εδώ και πέρα, πήγαινε ξεκουράσου.
- Είστε σίγουρος;
- Ναι σε λίγο θα πάμε να βρούμε τον υπεύθυνο, δεν υπάρχει τίποτε άλλο να κάνεις εδώ, σε ευχαριστώ.
- Καληνύχτα σας.

Δεν ήθελα δεύτερη κουβέντα. Πήγα σπίτι μου. Μια μικρή νίκη.

Πως έρχεται μία ιδέα

“Ελα Αλέξη!” / “Mike! Πού χάθηκες;” / “Εκεί που χάθηκες και εσύ μάλλον χεχε!” / “Άστα κατάλαβα, ο πατέρας μου σε έχει τρελάνει, έτσι;” / “Τη δουλειά του κάνει ο άνθρωπος” / “Μην τον δικαιολογείς, είναι εργασιομανής εκ φύσεως!” / “Απλά έχει πάρει τις αποφάσεις του” / “Ετσι το λέμε τώρα! Τέλος πάντων, εσύ πώς είσαι; Έτοιμος για το Σάββατο;” / “Ναι, λέμε με το Βασίλη για πρόβα την Παρασκευή” / “Θα προσπαθήσω να είμαι εκεί...” / “Καταλαβαίνω τι εννοείς και δε ξέρω αν έχουμε δίκιο ή άδικο όταν σκεφτόμαστε κατ’ αυτό τον τρόπο” / “Όπως είπες και εσύ, σε κάποια φάση καλούμαστε να πάρουμε τις αποφάσεις μας... προσωπικά δεν ξέρω τι θέλω οπότε ακολουθώ τη λύση με τα πιο χειροπιαστά αποτελέσματα” / “Όπως και οι περισσότεροι από εμάς..” / “Κοίτα, τόσα χρόνια κάναμε τις πλάκες μας, τα ταξίδια μας, περάσαμε καλά, δε μετανιώνω γι’ αυτά, όμως δε μπορούσαμε να είμαστε σε αυτή την έκσταση για πάντα..” / “Χάσαμε την αθωότητά μας και απ’ ότι φαίνεται χάνουμε και τον εαυτό μας..” / “Το παρατηρώ παντού γύρω μου.. επειδή δεν ξέρουμε γιατί υπάρχουμε, αναζητούμε το νόημα στην απόκτηση περιουσίας...” / “Σε μερικά χρόνια θα είμαστε τόσο κουρασμένοι που μπορεί να σταματήσουμε να αναπαραγόμαστε κιόλας!” / “Ναι μήπως και γλιτώσουμε τις επόμενες γενιές από την κούραση!” / “Χαχαχα οι μισοί θα πεθάνουν από την καταπίεση και μετά οι άλλοι μισοί από τη βαρεμάρα που δε θα έχουν κανέναν να καταπιέζουν!” / “Χαχαχαχα αυτό να το πεις στον πατέρα μου μήπως ξυπνήσει! Αλήθεια, τί κάνει η αδερφή μου;” / “Πόσο καιρό έχεις να τη δεις;” / “Κάποιες μέρες.. θα περάσω το Σάββατο από το σπίτι” / “Μου έδωσες μια ιδέα τώρα..” / “Ελα πες” / “Μαύρη μπλούζα, πίσω γράφει ‘Romantixx’ και μπροστά έχει μια καρδιά που” / “Ω τι ρομαντικό!” / “Κάτσε έχει κι άλλο, μια καρδιά που ανοίγει και βγάζει λεφτά από μέσα της!” / “Δεν είναι άσχημη η έμπνευσή σου καλλιτέχνη!” / “Ναι θα έλεγα πως εκφράζει άσοφα την προσωπική μας αλλοτρίωση!” / “Φτιάξε τρεις και θα εμφανιστούμε με αυτές!” / “ΟΚ, θα δώσω τη δικιά σου στη Ζωή” / “Εγινε! Πρέπει να κοιμηθώ τώρα, αύριο έχω να προωθήσω την ιδέα μου στο αφεντικό” / “Εντάξει Alex, ελπίζω να πάνε όλα καλά!” / “Επίσης, μην τον αφήνεις να σου παίρνει τον αέρα!” / “Όλοι στο ίδιο κλουβί είμαστε” / “Πες το ψέματα.. άντε bye!” / “Καληνύχτα”.

Πως εντείνεται η αγωνία

Παρόλο που γύρισε κουρασμένος από τη δουλειά, δεν κατάφερε να κοιμηθεί αρκετά. Είχε πλέον ξημερώσει όταν παράτησε τις προσπάθειες και σηκώθηκε για τον πρωινό καφέ του.

Από το μυαλό του περνούσαν ακόμη οι σκέψεις για όλα όσα δεν πρόλαβε να πει στην κοπέλα του το προηγούμενο βράδυ. Έφτιαχνε συζητήσεις με πιθανούς διάλογους που θα μπορούσαν να εκτυλιχθούν ανάμεσά τους ενώ προσπαθούσε να είναι όσο πιο αισιόδοξος γινόταν για την εξέλιξη των πραγμάτων. Ήθελε να της μιλήσει. Σκέφτηκε να την πάρει τηλέφωνο όμως υπέθεσε πως κοιμόταν ακόμη. Δεν είχε επικοινωνήσει μαζί του από χτες το βράδυ και δεν ήξερε τι να υποθέσει. Μήπως ήταν θυμωμένη; Μήπως του κρατούσε μούτρα; Έπρεπε να μάθει τι ώρα γύρισε. Πήγε στη δουλειά.

“Καλημέρα κύριε Γεωργίου” / “Μιχάλη δε θα πιστέμεις την ιστορία με τον Plasma και εκτός αυτού, είμαι πολύ κουρασμένος για να στη διηγηθώ” / “Εννοείτε πως δεν έχετε κοιμηθεί από χτες;” / “Όχι, τώρα γύρισα από τη FutureLife, είχαμε ραγδαίες εξελίξεις” / “Αρα δεν ξέρετε τι ώρα επέστρεψε η Ζωή χτες..” / “Δεν έχω ιδέα, θα πάρω στο σπίτι να μάθω”.

Καθώς συζητούσε με τους συνεργάτες του για τα περιστατικά που συνέβησαν αφού πήγε σπίτι χτες, το αφεντικό του τον διέκοψε απότομα έχοντας το πιο τρομαγμένο βλέμμα που τον είχε δει ποτέ να παίρνει. “Η γυναίκα μου λέει πως δεν έχει γυρίσει και πως νόμιζε ότι ήταν μαζί σου!” / “Μα τί λέτε;; Είναι δυνατόν;” / “Δε ξέρω Μιχάλη μου, πάρε αμέσως τις φίλες της μήπως ξέρουν κάτι”.

Πήρε τηλέφωνο την Τόνια, την κοπέλα που θα γυρνούσε τη Ζωή σπίτι. “Μιχάλη τί έγινε;” / “Εσύ πες μου Τόνια, πού είναι η Ζωή;” / “Τί εννοείς; Δεν είναι σπίτι της;” / “Όχι!! Πού την άφησες;” / “Εεε... τί να σου πω τώρα..” / “Τόνια μίλα γιατί θα τρελαθώ!” / “Εε... δεν την γύρισα.. εγώ..” / “Πώς γύρισε;” / “...Την πήγε σπίτι.. ο Δημήτρης.. το παιδί που γνώρισες..” / “...”.

Πως γράφεται ένα ποίημα

Προχωράς προς την πόρτα. Αισθάνεσαι σα να περπατάς προς το στόμα του λύκου. Χτυπάς απαλά μήπως καταφέρεις και δεν ακουστείς στα λάθος άτομα. Ανοίγει εκείνος.. φυσικά..

Γ: Βρε το Μιχάλη

M: Καλησπέρα κύριε Γεωργίου

Γ: Τελειώσαμε για σήμερα;

M: Ναι άφησα τους άλλους να ολοκληρώσουν κάτι φακέλους υποθέσεων και ήρθα να δω τη Ζωή

Γ: Σε αυτή την περίπτωση καλά έκανες, δεν τη βλέπω και πολύ ευδιάθετη τελευταία. Πέρασε

M: Είναι στο δωμάτιό της;

Γ: Ναι πήγαινε. Το πρωί που θα ξυπνήσω περιμένω αναλυτική αναφορά για τη δουλειά που άφησες στη μέση

M: Βεβαίως, τη θέλετε μέσω e-mail;

Γ: Στείλ' τη στο κινητό, μην το χρησιμοποιώ μόνο για ξυπνητήρι

Εύκολο ήταν αυτό. Μάλλον τον πέτυχες στις καλές του. Ίσως όντως να ανησυχεί για την κόρη του. Αλλάζει λίγο την εικόνα του σκληρού εργοδότη που θέλει να σου περνάει στη δουλειά. Φτάνεις έξω από το δωμάτιό της.

Ανοίγεις αργά την πόρτα. Την βλέπεις να κοιμάται πάνω στο γραφείο ανάμεσα σε στοίβες από βιβλία. Μάλλον θα είναι ακόμη κουρασμένη από το χτεσινό ξενύχτι της. Την πλησιάζεις. Ένα φιλί για να ξυπνήσει είναι ό,τι πρέπει. Καθώς σκύβεις από πάνω της το μάτι σου πέφτει σε ένα χαρτί που έχει κάτω από το χέρι της. Τα γράμματα είναι δικά της.

@ Τί λες να είναι; Ερωτική εξομολόγηση;

Μήπως πρέπει να μας το δείξει μόνη της;

\$ Αν δε στο δείξει όμως; Ίσως να καταλάβεις τι έχει επιτέλους

% Δες το! Δες το!

Το σέρνεις με τρόπο κάτω από το χέρι της. Σκέφτεσαι πως το κάνεις για το καλό της. Ίσως να μην είναι τίποτα, μια απλή λίστα για ψώνια. Όχι όμως.. το διαβάζεις και το αφήνεις πάλι πάνω στο γραφείο.

Ξέρεις πως οι εικόνες σε λίγο θα φύγουν
πως δε θα έχουν πια υφή και χρώμα
θα είναι απλά μια ανάμνηση
όποτε βλέπεις το πρόσωπό του
τα καστανά μαλλιά του
και τότε θα φτιάχνεις δικές σου
πάλι απ' την αρχή...

Και ξαφνικά θέλεις να ζητήσεις συγνώμη
για κάθε ξεχασμένη, πλέον, πράξη
που όμως εσύ ποτέ δε μπόρεσες
απ' το μυαλό σου να βγάλεις...
γιατί όλα έχουν σημασία,
όταν δε μπορείς να κάνεις τίποτα

Μα δε θυμάμαι ούτε τη μυρωδιά του
ούτε καν πως ήταν να σε αγγίζει
και είναι κρίμα που σε λίγο
θα ξέρω μονάχα πως τον έλεγαν...
μια ακόμη ανάμνηση
που δε θα βγάζει νόημα

Μας ένωσε μια μελωδία
μια μουσική παράξενη
και τόσα χρόνια μετά είδαμε
πόσο μοιάζαμε, πόσο ταιριάζαμε
κι όμως δε θα μάθουμε ποτέ
τι θα γινόταν...

Και αν έπρεπε να βρεθούμε;
αφού οι συγκυρίες είχαν γίνει
και εμείς ακολουθήσαμε
μιλήσαμε, καταλάβαμε,
γιατί να συνέβη αφού τελικά
δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα...

Πραγματικά τρομακτικό
σε κάνει να ξεχνάς τα άλλα,
για λίγο, κοιτάς αλλού
όμως αυτό δεν αλλάζει το παρόν
το οποίο δεν είναι άσχημο,
απλά αναρωτιέσαι...

Γιατί να υπάρχει αυτό το κείμενο;
απλά για να θυμίζει...
κάτι ήταν κάποτε εκεί, κάτι υπήρχε
και αν ποτέ ξανασυμβεί
μη με ξεχάσεις...
τότε δε μπορούσα να κάνω τίποτα

Σκέψου με για λίγο
θυμήσου με για μια στιγμή
όταν ακούς τη μουσική
αυτό μονάχα μου αρκεί
κι εγώ θα κάνω το ίδιο...
στο τέλος όλα αυτά ήταν απλά
Αναμνήσεις Μιας Άλλης Ζωής

Πως χάνεται ο έλεγχος

Παρόλο που φρόντισες να κλείσεις το κινητό σου, κατάφερε και σε βρήκε. Προσπαθείς να δώσεις στη φωνή σου μια ειλικρινή χροιά, με την ελπίδα πως θα κατευνάσεις το εκνευρισμένο αφεντικό σου ώστε να σε λυπηθεί ώρα που είναι. Σου δίνει το τηλέφωνο.

M: Καλησπέρα σας!

Γ: Άστα αυτά και έλα αμέσως τώρα εδώ

M: Μα κοντεύει έντεκα!

Γ: Είναι επείγον αλλιώς δε θα σε φώναζα τέτοια ώρα

M: Μα είμαι με την κόρη σας..

Γ: Θα γυρίσει με τις φίλες της μην ανησυχείς, σε περιμένω όσο πιο γρήγορα μπορείς

M: Μάλιστα...

Με τις τελευταίες εξελίξεις στο γραφείο το περίμενες πως κάτι τέτοιο θα συνέβαινε. Έχεις θυμώσει αλλά οι σκέψεις για παραίτηση χτυπούν πάνω στον τοίχο της υποχρέωσης προς τον κολλητό σου που σε βοήθησε να βρεις τη θέση. Κοιτάς την κοπέλα σου με ένα λυπημένο βλέμμα ακούσιας ενοχής. Την αγκαλιάζεις.

Προσπαθείς να δικαιολογηθείς. Καταλαβαίνει πως δε φταις όμως δείχνει ενοχλημένη από την όλη κατάσταση. Μακάρι να μπορούσες να δράσεις διαφορετικά, έκανες τόσες σκέψεις απόψε που θέλεις να της πεις, πρέπει να συζητήσετε για όσα ξέρεις πως την απασχολούν. Φιλιέστε. Γαλήνη.

Z: Σ' Αγαπάω..

M: Κι εγώ Ζωούλα μου..

@ Είμαστε άξιοι των επιλογών μας

...

\$...

% ...

Τώρα αυτό γιατί σου ήρθε στο μυαλό; Ελπίζεις πως κάνεις το σωστό. Φεύγεις.

Πως τελειώνει ένα παραμύθι

Στον επίλογο του παραμυθιού δεν έχει σημασία πόσες λέξεις ήταν ή αν είχε πολλές σελίδες. Το μόνο που μετράει είναι αν σου άρεσε. Αν όσο κράτησε, έβαλες τα δυνατά σου για να το νιώσεις, να απολαύσεις κάθε στιγμή του, να μην αφήσεις καμία εικόνα να σε προσπεράσει χωρίς να σε επηρεάσει.. χωρίς να γίνει μέρος σου.

Είστε όλοι μοναδικοί. Ξυπνήστε.

